Proletari din toate țările, uniți-vă !

Tribuna școlii

Revistă editată de
Ministerul Educației și Învățămîntului
și Uniunea Sindicatelor
din Învățămînt, Știință și Cultură

Anul VII (XXVIII) Nr. 179 (1265)

Sîmbătă 14 mai 1977

8 pagini — 1 leu

În ziua glorioasă, cînd a început al doilea secol al independenței noastre naționale, în ziua încărcată de lumină și de soare, cînd țara toată și-a rememorat istoria și și-a cinstit eroii sărbătorindu-și suveranitatea, ziua partidului și cea a victoriei, s-a întins pe tot cuprinsul patriei o horă, mare cît inima acestui popor, o horă a unirii, a fericirii idealurilor împlinite, a încrederii în izbînzile viitoare.

„A fi stăpîn la tine acasă"

Trăim intens puternica emoție cu care am participat — oameni ai muncii din toate plaiurile și așezările țării, români, maghiari, germani și de alte naționalități — la marea sărbătorire a centenarului Independenței de stat a României și a dezvoltării noastre socialiste.

Prezenți în marea sală în care a avut loc Sesiunea solemnă comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Marii Adunări Naționale și activului central de partid și de stat, adunați în jurul aparatelor de radio sau al ecranelor televizoarelor, toți — un întreg popor — ascultînd expunerea prezentată de tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, secretarul general al partidului și președintele republicii noastre socialiste, am trăit, cu sentimentul multimilenar al luptelor strămoșilor și înaintașilor noștri, evocarea plină de înțelepciune a istoriei în a cărei desfășurare ne înscriem, prin munca și prin viața noastră, noi înșine.

„Acum, la aniversarea acestui măreț eveniment, — a spus secretarul general al partidului — este bine să subliniem învățămintele profunde pe care le oferă istoria națiunii noastre, ca de altfel întreaga istorie universală".

Răspundem acestui înflăcărat îndemn adîncind pentru elevii noștri de astăzi și pentru toate tinerele noastre generații de școlari, înțelegerea semnificațiilor ample ale istoriei noastre pe care, secretarul general al partidului, ni le-a înfățișat în expunerea sa la Sesiunea solemnă aniversară.

Istoria națiunii noastre constituie un nesecat izvor de învățătură ; în munca noastră educativă stăruind asupra faptelor istorice și a înțelesurilor profunde ale acestor fapte, avem posibilitatea să clădim în conștiința tinerelor noastre vlăstare temeiurile trainice ale motivației față de învățătură și față de muncă în folosul patriei — și astfel și al lor înșiși — precum și față de cerințele vieții noastre libere și independente.

Avem pentru întreaga noastră muncă o strălucită formulare a tovarășului Nicolae Ceaușescu : **„Nu poate fi vorba de nici un fel de drept cînd nu există dreptul fundamental de a fi stăpîn la tine acasă, de a fi stăpîn pe destinele tale".**

Să pătrundem întreaga bogăție de semnificații ale acestei formulări pentru pregătirea elevilor noștri, fii ai unui popor stăpîn la el acasă și stăpîn pe destinele sale. Este de altfel și ceea ce cuprinde îndemnul din Proclamația Sesiunii solemne comune a C.C. al P.C.R., Marii Adunări Naționale și activului central de partid și de stat consacrată sărbătoririi centenarului proclamării Independenței de stat a României : „Pentru toți fiii patriei noastre, fără deosebire de naționalitate — tineri și vîrstnici, bărbați și femei — nu există ideal mai înalt și datorie mai sacră decît aceea de a-și închina energia, forța creatoare, întreaga viață edificării celei mai drepte și mai umane orînduiri cunoscute în istorie — orînduirea socialistă și comunistă !".

COSTIN ȘTEFĂNESCU

Expresie a independenței și suveranității

În acest mai înnoiresmat, cînd întreaga suflare a poporului de la Dunăre și Carpați a aniversat gloriosul centenar al Independenței de stat a României, inima patriei bate mai liber și mai puternic ca niciodată. Pentru toți fiii ei, tineri și vîrstnici, bărbați și femei, de indiferent ce naționalitate, nu există mai de preț mîndrie decît mîndria de a trăi în această țară și în acest timp. Istorica Expunere prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Sesiunea solemnă comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Marii Adunări Naționale și activului central de partid și de stat reprezintă un document de o inestimabilă valoare științifică, politică și ideologică. În ea, ca într-o oglindă fidelă, este înfățișat, în toată amploarea și măreția sa, procesul istoric de dezvoltare a poporului român, de la începuturi pînă în anii luminoși ai prezentului — cu lupte grele pentru apărarea moșiei străbune și-a ființei naționale, cu bătăliile pentru cucerirea independenței patriei, pentru progres social și o viață mai bună. Expunerea înfățișează, la fel de amplu și de profund, marile transformări revoluționare din societatea noastră, realizările pe drumul construcției socialismului, precum și coordonatele prezente și viitoare ale politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

Sărbătorind gloriosul centenar al Independenței, poporul nostru aniversează încă două evenimente de o covîrșitoare însemnătate pentru destinele sale : crearea, la 8 mai 1921, a Partidului Comunist Român, forța politică conducătoare a întregii națiuni, precum și măreața victorie, de la 9 mai 1945, asupra hitlerismului, victorie la care România, după răsturnarea dictaturii fasciste de la 23 August 1944, și-a adus o contribuție activă cucerindu-și, prin mari acte de eroism ale ostașilor români, adevărata independență și suveranitate.

Sîntem un popor care, încă din leagănul milenarei sale istorii, și-a iubit libertatea și neatîrnarea, luptînd de-a lungul secolelor, pentru apărarea și cucerirea lor, plătind imense tributuri de sînge. Sîntem un popor de constructori — popor care a ctitorit în vreme monumente și edificii inegalabile ; un popor care acum urcă culmile strălucitoare ale civilizației și progresului, edificînd societatea socialistă, ridicînd pe harta țării și în conștiințe edificii, care de care mai impunătoare, pentru bunăstarea și fericirea omului. Sîntem, în același timp, un popor de omenie — atribut care în vremea noastră s-a îmbogățit cu noi valențe, o țară în care tot ce se înfăptuiește este pentru om, pentru ridicarea pe o treaptă superioară, materială și spirituală, a tuturor cetățenilor patriei, de orice naționalitate. Programele privind creșterea retribuției și altor venituri, a nivelului de trai al populației în cincinalul 1976—1980 și creșterea veniturilor lucrătorilor din agricultura de stat, ale țărănimii cooperatiste și ale țăranilor din zona necooperativizată, precum și majorarea alocației de stat pentru copii, a ajutoarelor ce se acordă mamelor cu mai mulți copii și a altor ajutoare — documente adoptate recent de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. — demonstrează încă o dată elocvent grija neprecupețită a partidului și statului nostru pentru continua îmbunătățire a condițiilor de viață ale tuturor fiilor României socialiste. Transpunerea în viață a acestor documente face parte integrantă din măsurile stabilite de Programul Congresului al XI-lea al partidului. Ele sînt încă o expresie a progresului înregistrat de țara noastră în drumul spre comunism și, în același timp, o certitudine a independenței și suveranității sale plenare.

D. RACHICI

Epopeea neatîrnării

Din magistrala expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința solemnă a Marii Adunări Naționale închinată sărbătoririi Centenarului independenței, s-a desprins cu puterea netăgăduirii, marele adevăr că istoria noastră a fost o permanentă stare de veghe și de luptă pentru păstrarea sau redobîndirea ei definitivă și luminoasă în zilele socialismului. Pentru poporul român independența a fost, este și va fi o necesitate vitală. De aceea lupta lui pentru a cuceri și menține această libertate de conducere a fost, este și va fi o luptă pentru dreptate, pentru afirmare, pentru existență. Poate nici un alt popor al Europei nu a fost mai amenințat, mai adesea cotropit, mai disputat între marii subjugători de popoare. Așezarea aici, la răscruce de vînturi și „în calea răutăților", la întîlnirile și ciocnirile violente dintre cei tari și hrăpăreți, ne-a obligat să ducem dorul liniștii, al păcii, al bunei înțelegeri și să ne transformăm în apărători ai dreptății și libertății, ai demnității umane și ai dragostei între popoare. Decebal a murit pentru această idee. Și el este, în panteonul nostru, strămoșul eroilor jertfiți pentru libertate. Gelu Românul, la sfîrșitul primului mileniu, cade pe Someș în lupta necruțătoare pentru libertate. Basarab I și oștenii lui, la Posada, în 1330, ca și ai lui Bogdan, acolo, în Obcinile Bucovinei, tot pentru libertate s-au luptat. Iar voievodatele lor independente însemnat-au tocmai această nestăvilită rîvnă spre libertate și afirmare a personalității poporului care român se numea și rîvnea să rămînă român, în ciuda oprimărilor, urgisirilor, încercărilor de deznaționalizare, de exterminare chiar. Independența română s-a apărat cu arma și cu dibăcia diplomatică, s-a afirmat și susținut prin cultură și prin prezența specificului național, în complexul istoriei și culturii universale. La Rovine și la Sîntimbru, la Vaslui și la Călugăreni, la Mărășești și la Turda, de-a lungul a șapte veacuri, românii s-au bătut pentru sfînta lor libertate, pentru neatîrnarea statului. Și ostașii din Oastea cea mare a lui Ștefan Vodă și creatorii Voronețului și dorobanții care s-au jertfit la Grivița și cei care au luptat sub oblăduirea lui Horea ori a lui Tudor Vladimirescu, și cei care au pregătit cultura și conștiința națională de-a lungul veacurilor, și revoluția din 1848, și Eminescu care a înălțat lirica românească pe culmi de universalitate, și proletariatul care a învățat, aplicat și dezvoltat în România substanța socialismului științific, și cei care au făcut ca, la 23 August 1944, insurecția națională armată antifascistă și antiimperialistă să triumfe și să ajungem la 9 mai 1945, cînd forțele progresului au prăbușit slujitorii întunericului fascist, tot pentru independență, pentru demnitate umană, pentru libertate și progres s-au jertfit. Independența țării a fost pentru poporul român o perma-

DUMITRU ALMAȘ

(Continuare în pag. a 3-a)

„Cinstim memoria eroilor jertfiţi pentru libertate şi independenţă naţională"

La Muzeul de artă s-a deschis sub egida Consiliului municipal al organizaţiei pionierilor şi a Secţiei de propagandă a Muzeului de artă expoziţia intitulată „Cinstim memoria eroilor jertfiţi pentru libertate şi independenţă naţională" în cadrul căreia sînt prezentate 120 de lucrări ale şcolarilor bucureşteni. Expoziţia reuneşte cele mai bune lucrări ale pionierilor din municipiul Bucureşti, care, cu talentul şi măiestria unor adevăraţi artişti, au căutat să redea în creaţiile lor aspecte semnificative din lupta pe care minunatul nostru popor a dus-o pentru dobîndirea libertăţii şi independenţei naţionale.

Au fost înmînate 30 de premii, diplome şi menţiuni, răsplătind din plin strădania micilor creatori, care şi-au adus în felul acesta, modesta contribuţie la sărbătorirea, în cadrul Festivalului naţional „Cîntarea României", a gloriosului centenar al Independenţei de stat a României. Micuţii artişti au fost răsplătiţi cu albume şi cataloage de artă editate de Muzeul de artă şi cu un set de reproduceri color după cele mai reprezentative opere cu tema Independenţei, din patrimoniul Muzeului naţional de artă.

Expoziţia micilor artişti se bucură de mult succes, publicul vizitator apreciind talentul şi profunda înţelegere a acestei generoase teme de către aceia care constituie schimbul de mîine în arta plastică românească, cei care vor prelua ştafeta măreţelor noastre tradiţii artistice.

NICOLAE RĂDULESCU

SESIUNE DE COMUNICĂRI ŞTIINŢIFICE

Centenarul independenţei de stat a României este marcat, în Liceul „Mircea cel Bătrîn" din Constanţa, de numeroase manifestări, un omagiu deosebit constituindu-l prima sesiune de comunicări ştiinţifice a cadrelor didactice şi a elevilor din acest lăcaş dobrogean de cultură, care împlineşte, anul acesta, 80 de ani de existenţă.

Sesiunea a început în după amiaza zilei de 23 aprilie cu un cuvînt de deschidere rostit de directorul liceului, urmînd susţinerea în plen a comunicărilor cadrelor didactice. În cursul dimineţii zilei de 24 aprilie au fost prezentate comunicările elevilor, pe secţii : istorie — geografie — ştiinţe sociale, limba şi literatura română, limbi străine, matematică, fizică, chimie.

Lucrările sesiunii s-au încheiat cu premierea celor mai valoroase comunicări ale elevilor, cu un montaj literar-artistic şi un moment poetic oferit de cenaclul „Nicolae Labiş" din liceu.

Sesiunea a prilejuit momente de înaltă trăire patriotică şi a declanşat, în rîndurile elevilor, un viu interes pentru cercetarea ştiinţifică.

EXPOZIŢIA ELEVILOR BĂIMĂRENI

La sfîrşitul lunii martie, a avut loc vernisajul expoziţiei de desene şi compoziţii decorative ale elevilor Şcolii generale nr. 1 şi nr. 3 din Baia Mare, în localul Casei de cultură a sindicatelor din localitate.

Organizată în cadrul Festivalului naţional „Cîntarea României", expoziţia cuprinde peste 300 de desene pe teme din istoria neamului nostru, în special legate de cucerirea Independenţei de stat a României, al cărui glorios centenar îl sărbătorim anul acesta.

Mărturii ale grijii şi pasiunii cu care sînt îndrumaţi micii creatori de către profesorul Gheorghe Makara, lucrările elevilor pe durata unui ciclu şcolar constituie manifestări ale multiplelor posibilităţi de abordare a creaţiei şi educaţiei artistice în cadrul orelor de desen, de afirmare a inepuizabilei imaginaţii a micilor creatori.

„Dorobanţul" — pictură de Nicolae Grigorescu

AU APĂRUT:

Revista de pedagogie, nr. 3, martie, 1977. Din cuprins : Dimensiunile actului educativ şi complexitatea vieţii sociale, de Vasile Popeangă ; Progresele ştiinţei şi tehnicii şi dezvoltarea învăţămîntului, de Miron Ionescu ; Orientarea activităţilor educative din şcoli către cele mai de seamă evenimente din istoria poporului român, de Constantin Clisu ; Un experiment pedagogic la scara întregii şcoli, de Dumitru Copilu.

Forum, nr. 3, martie, 1977. Revista abordează o tematică variată : Opinii şi dezbateri ale aspectelor procesului de formare a inginerului specialist în Institutul politehnic, probleme ale modernizării învăţămîntului superior biologic, noi aspecte ale predării ştiinţelor sociale, noi orientări în educaţia postuniversitară, studii retrospective, recenzii, obişnuitul fişier editorial.

Învăţămîntul liceal şi tehnic profesional, nr. 3, martie, 1977 şi nr. 4, aprilie, 1977. Din sumare; Ştiinţele sociale în liceu; Catedra; Producţia şcolară; Autodotare ; Biblioteca ; Orientare şcolară şi profesională; Eforturi concentrate pentru consolidarea şi repararea şcolilor avariate ; Predarea rezistenţei materialelor şi organe de maşini ; De la activizarea profesorilor la activizarea elevilor ; Tematică de studiu pentru definitivarea în învăţămînt.

IMPORTANT!

Programele de perfecţionare, definitivare şi gradele didactice II şi I

Se află la toate chioşcurile de difuzare a presei din ţară programele, pe discipline de învăţămînt, pentru perfecţionarea cadrelor didactice, cuprinzînd tematica şi bibliografia necesare cursurilor de perfecţionare, examenelor de definitivare şi de obţinere a gradelor didactice II şi I.

Cele cinci broşuri editate de revista „Tribuna şcolii" conţin : 1) Probleme actuale ale construcţiei socialismului, socialism ştiinţific, filozofie, economie politică, istorie ; 2) Programe pentru educatoare şi învăţători ; 3) Pedagogie şi psihologie ; 4) Limba şi literatura română, engleză, franceză, germană, rusă, latină ; 5) Matematică, fizică, chimie, ştiinţe biologice.

DE LA MINISTERUL EDUCAŢIEI ŞI ÎNVĂŢĂMÎNTULUI

PROGRAMELE ŞCOLARE valabile în anul şcolar 1977-1978

Pentru învăţămîntul preşcolar, primar şi gimnazial (învăţămîntul de zi, seral şi fără frecvenţă).

Învăţămîntul preşcolar : activităţi în limba română pentru grădinitele de copii cu predare în limbile naţionalităţilor conlocuitoare — 1976 ; dezvoltarea vorbirii şi educaţia muzicală pentru grădinitele de copii cu limba de predare maghiară — 1977 ; dezvoltarea vorbirii şi educaţia muzicală pentru grădinitele de copii cu limba de predare germană — 1977.

Limba şi literatura română : clasele I, III, IV — 1975 ; clasa a II-a — 1976 ; clasele V—VII — 1976 ; clasa a VIII-a — 1977.

Limba şi literatura maghiară : clasa I — 1974 ; clasa a II-a şi cunoştinţe despre natură — 1975 ; clasa a III-a — 1976 ; clasa a IV-a — 1977 ; clasele V—VIII — 1976.

Limba şi literatura germană (maternă) : clasa I — 1974 ; clasa a II-a şi cunoştinţe despre natură — 1975 ; clasa a III-a — 1976 ; clasa a IV-a — 1977 ; clasele V — VIII — 1976.

Muzica : clasele I—IV — şcoli cu limba de predare maghiară — 1976 ; clasele V—VIII — şcoli cu limba de predare maghiară — 1972 ; clasele I—IV — şcoli cu limba de predare germană — 1976 ; clasele V—VIII — şcoli cu limba de predare germană — 1973.

Limba şi literatura ucraineană : clasele I—VIII — 1975.

Limba şi literatura sîrbă : clasele I—IV — 1975 ; clasele V—VI — 1977 ; clasele VII—VIII — 1975.

Limba cehă : clasele I—IV — 1974.

Limba şi literatura slovacă : clasele I—IV — 1974 ; clasa a V-a — 1976 ; clasele VI—VII — 1977 ; clasa a VIII-a — 1972.

Limba şi literatura poloană : clasele I—IV — 1975 ; clasa a V-a (ca obiect de studiu) — 1975 ; clasele VI—VII (ca obiect de studiu) — 1977.

Limba şi literatura greacă : clasele I—IV — 1975 ; clasele V—VIII — 1975.

Limba şi literatura bulgară : clasele I—IV — 1974 ; clasele V—VIII — 1975.

Limba şi literatura turcă : clasele I—VIII — 1971.

Învăţămîntul liceal : clasa a VIII-a — 1977.

Limba latină : clasa a VIII-a — 1977.

Limba engleză : învăţămîntul primar şi gimnazial — 1977.

Limba franceză : învăţămîntul primar şi gimnazial — 1977.

Limba germană : învăţămîntul primar şi gimnazial — 1977.

Limba italiană : învăţămîntul primar şi gimnazial — 1977.

Limba rusă : învăţămîntul primar şi gimnazial — 1977.

Limba spaniolă : învăţămîntul primar şi gimnazial — 1977.

Istoria : clasele V—VIII — 1977.

Constituţia Republicii Socialiste România — noţiuni despre stat şi drept : clasa a VII-a — 1977.

Matematica : clasele V—VIII — 1977.

Fizica : clasele VI—VIII — 1975.

Chimia : clasele VII—VIII — 1977.

Biologia : clasele V—VIII — 1977.

Geografia : clasele V—VIII — 1977.

Desenul : clasele V—VIII — 1975 ; fişe explicative la programa de desen, cl. I—IV — 1975 ; programele disciplinelor de specialitate care se studiază în clasele V—VIII ale şcolilor generale de arte plastice — 1975.

Muzica : clasele V—VIII — 1975 ; programele disciplinelor de specialitate pentru şcolile generale de muzică — 1975.

Educaţia fizică : clasele V—VIII — 1975.

Pregătirea tehnico-practică : mediul urban, clasele V—VIII — 1977 ; mediul rural — agricultura, instruire practică agro-industrială în condiţii de producţie, clasele V—VIII — 1975.

Pentru grădiniţe şi şcoli generale cu predare în limbile naţionalităţilor conlocuitoare.

Învăţămîntul preşcolar : activităţi în limba română pentru grădinitele de copii cu predare în limbile naţionalităţilor conlocuitoare — 1976 : dezvoltarea vorbirii şi educaţia muzicală pentru grădinitele de copii cu limba de predare maghiară — 1977 ; dezvoltarea vorbirii şi educaţia muzicală pentru grădinitele de copii cu limba de predare germană — 1977.

Limba şi literatura română : clasele I, III, IV — 1975 ; clasa a II-a — 1976 ; clasele V—VII — 1976 ; clasa a VIII-a — 1977.

Limba şi literatura maghiară : clasa I — 1974 ; clasa a II-a şi cunoştinţe despre natură — 1975 ; clasa a III-a — 1976 ; clasa a IV-a — 1977 ; clasele V—VIII — 1976.

Limba şi literatura germană (maternă) : clasa I — 1974 ; clasa a II-a şi cunoştinţe despre natură — 1975 ; clasa a III-a — 1976 ; clasa a IV-a — 1977 ; clasele V — VIII — 1976.

Muzica : clasele I—IV — şcoli cu limba de predare maghiară — 1976 ; clasele V—VIII — şcoli cu limba de predare maghiară — 1972 ; clasele I—IV — şcoli cu limba de predare germană — 1976 ; clasele V—VIII — şcoli cu limba de predare germană — 1973.

Limba şi literatura ucraineană : clasele I—VIII — 1975.

Limba şi literatura sîrbă : clasele I—IV — 1975 ; clasele V—VI — 1977 ; clasele VII—VIII — 1975.

Limba cehă : clasele I—IV — 1974.

Limba şi literatura slovacă : clasele I—IV — 1974 ; clasa a V-a — 1976 ; clasele VI—VII — 1977 ; clasa a VIII-a — 1972.

Limba şi literatura poloană : clasele I—IV — 1975 ; clasa a V-a (ca obiect de studiu) — 1975 ; clasele VI—VII (ca obiect de studiu) — 1977.

Limba şi literatura greacă : clasele I—IV — 1975 ; clasele V—VIII — 1975.

Limba şi literatura bulgară : clasele I—IV — 1974 ; clasele V—VIII — 1975.

Limba şi literatura turcă : clasele I—VIII — 1971.

NOTĂ :

1. Pentru limba maternă, ca obiect de studiu, se vor folosi programele de limba maternă (maghiară, germană, ucraineană, sîrbă, slovacă, cehă) pentru clasele I—VIII — şcoala generală, potrivit numărului de ore stabilit prin instrucţiunile Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului privind studierea limbii materne de către elevii aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare care frecventează şcoli cu predare în limba română.

Pentru celelalte obiecte, la şcolile cu predare în limbile naţionalităţilor conlocuitoare, se vor folosi programele de la şcolile cu predare în limba română.

2. Programele şcolare, ediţia 1977, vor fi difuzate în felul următor :

— clasele I—IV — şcoli generale — cîte patru exemplare pentru fiecare unitate şcolară şi cîte 30 exemplare la dispoziţia inspectoratului şcolar ;

— clasele V—VIII — şcoli generale — cîte trei exemplare pentru fiecare unitate şcolară şi cîte 20 exemplare la dispoziţia inspectoratului şcolar.

Din programele puse la dispoziţia inspectoratului şcolar se va asigura cîte un exemplar pentru fiecare casă de copii.

Conducerile şcolilor vor asigura păstrarea, în permanenţă la biblioteca şcolii, a unui set de programe valabile în anul şcolar curent, ca document pedagogic şi act de stat.

Pentru şcolile generale speciale de deficienţi senzoriali (surzi), hipoacuzici, nevăzători şi ambliopi.

ŞCOLILE GENERALE PENTRU SURZI

Limba română : clasa pregătitoare şi clasele I—X — 1975.

Istoria : clasele VI—X — programa şcolii generale (adaptată).

Constituţia Republicii Socialiste România — noţiuni despre stat şi drept : programa şcolii generale, clasa a VII-a — 1977.

Matematica : clasa pregătitoare şi clasele I—X — 1975.

Fizica : clasele VIII—X — 1975.

Chimia : clasele IX—X — 1975.

Biologia : clasele VI—X — 1975.

Geografia : clasele V—X — 1975.

Caligrafia : clasele II—V — 1975.

Desenul : clasele I—X — 1975.

Educaţia fizică : clasele I—X — 1975.

Îndeletniciri practice : clasele I—IV — 1975.

Lucrări practice : clasele V—X — 1975.

ŞCOLILE GENERALE PENTRU HIPOACUZICI

Limba română : clasa pregătitoare şi clasele I—IX — 1975.

Istoria : clasele V—IX — programa şcolii generale (adaptată).

Constituţia Republicii Socialiste România — noţiuni despre stat şi drept : programa şcolii generale, clasa a VII-a — 1977.

Matematica : clasele I—IX — 1975.

Fizica : clasele VII—IX — 1975.

Chimia : clasele VIII—IX — 1975.

Biologia : clasele V—IX — 1975.

Geografia : clasele IV—IX — 1975.

Caligrafia : clasele II—V — 1975.

Desenul : clasele I—IX — 1975.

Educaţia fizică : clasele I—IX — 1975.

Îndeletniciri practice : clasele I—IV — 1975.

Lucrări practice : clasele V—IX — 1975.

ŞCOLILE GENERALE PENTRU NEVĂZĂTORI ŞI AMBLIOPI

La şcolile pentru nevăzători şi ambliopi sînt valabile programele pentru învăţămîntul primar şi gimnazial, cu indicaţii de aplicare.

Pentru şcolile ajutătoare, sanatoriale şi preventoriale.

ŞCOLI AJUTĂTOARE

Limba română : clasele I—VIII — 1975.

Aritmetica : clasele I—VIII — 1975.

Biologia : clasele IV—VIII — 1975.

Geografia : clasele V—VIII — 1975.

Caligrafia : clasele II—VIII — 1975.

Desenul : clasele I—VIII — 1975.

Îndeletniciri practice : clasele I—IV — 1975.

Lucrări practice : clasele V—VIII — 1975.

Fizică-chimie : clasa a VIII-a — 1975.

Muzica : clasele I—VIII — 1975.

Educaţia fizică : clasele I—IV — 1975.

Educaţia fizică : clasele V—VIII — 1975.

Constituţia Republicii Socialiste România — noţiuni despre stat şi drept : programa şcolii generale, clasa a VII-a — 1977.

Istoria : se va folosi programa şcolii generale clasa a IV-a — 1977.

ŞCOLI AJUTĂTOARE CU PREDARE ÎN LIMBILE NAŢIONALITĂŢILOR CONLOCUITOARE

Limba maghiară : clasele I—VIII — 1974.

Limba română : clasele III—VIII — 1975.

Pentru celelalte obiecte se folosesc programele de la şcolile ajutătoare cu predare în limba română.

ŞCOLI GENERALE SANATORIALE ŞI PREVENTORIALE

Se folosesc programele valabile la şcoala generală.

Eroismul înaintaşilor de acum un secol va trăi veşnic în conştiinţa profund recunoscătoare a întregii naţiuni, iar opera făurită cu sîngele lor, de generaţiile de la 1877, va străluci întotdeauna în istoria noastră ca una din cele mai mari izbînzi pe drumul libertăţii, progresului, independenţei şi fericirii poporului român.

NICOLAE CEAUŞESCU

FIII PATRIEI, ÎN SLUJBA PATRIEI LIBERE ŞI SUVERANE

Idealul independenţei, ca şi cel al unităţii naţionale, constituie axul întregii noastre istorii, o traiectorie permanentă a dezvoltării şi afirmării poporului român. De-a lungul veacurilor, generaţii după generaţii şi-au consacrat forţele şi energiile pentru păstrarea fiinţei proprii, pentru apărarea autonomiei şi neatîrnării presărînd drumul luptelor seculare pentru libertate cu numeroase sacrificii şi jertfe intrate de mult în istorie şi în legendă.

Acest permanent şi statornic deziderat a fost realizat acum un secol cînd, poporul român, acţionînd curajos şi inteligent în cunoscutele împrejurări favorabile create de reizbucnirea crizei orientale şi-a proclamat independenţa absolută de stat, consolidată apoi prin contribuţia hotărîtoare a armatei române, alături de armata rusă şi de voluntarii bulgari, la istoricele bătălii din timpul războiului neatîrnării din 1877—1878. Rezultat al luptelor de veacuri purtate laolaltă, în unitate şi frăţie, de toţi fiii pămîntului românesc, indiferent de hotarele despărţitoare artificiale şi vremelnice, cucerirea independenţei de stat a României a fost opera întregului popor, „suma vieţii noastre istorice", după cum se exprima atît de plastic şi convingător Mihai Eminescu.

În lupta grea şi îndelungată pentru dobîndirea independenţei, tineretul studios şi-a adus o contribuţie hotărîtoare, aflîndu-se întotdeauna în primele rînduri ale luptătorilor pentru înlăturarea dominaţiei străine, dînd cele mai înălţătoare pilde de eroism în marile bătălii pentru libertatea poporului român şi neatîrnarea ţării.

Continuînd prin veacuri glorioasele tradiţii de la Rovine şi Podul Înalt, Călugăreni sau Tîrgovişte, tînăra generaţie de la 1877 — în rîndurile căreia se aflau elevi şi studenţi împreună cu dascălii lor şi alţi oameni ai şcolii — şi-a adus un aport deosebit în obţinerea marilor victorii pe cîmpul de luptă. Eroismul şi faptele de vitejie ale tinerilor dorobanţi şi roşiori, călăraşi şi vînători, artilerişti, medici şi sanitari de la Grivita, Plevna, Rahova, Vidin sau Smîrdan vor dăinui de-apururi în inimile noastre şi în conştiinţa întregii naţiuni.

Şi în anii care au urmat, tînăra generaţie s-a manifestat ca o puternică forţă care a participat activ la propăşirea ţării, la dezvoltarea ei economică şi social-politică, la transformările revoluţionare care au avut loc în societatea românească. Ea a fost, de asemenea, apărătoarea de nădejde a suveranităţii şi independenţei naţionale, deseori ştirbită de brutale imixtiuni de tot felul, ameninţată de grave primejdii şi agresiuni străine.

După eliberarea României de sub dominaţia hitleristă — la care tineretul şi-a adus o contribuţie hotărîtoare — noile generaţii de tineri formate şi educate pe băncile şcolii, acţionînd pe aceleaşi coordonate de continuităţi şi unităţi între generaţii, şi-au îndeplinit cu cinste înalta misiune încredinţată de partid, fiind prezente pretutindeni acolo unde s-au dat marile bătălii pentru reconstrucţia ţării, pentru industrializarea României şi transformarea socialistă a agriculturii, pentru dezvoltarea ştiinţei, artei şi culturii, pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al poporului, a gradului de civilizaţie a întregii naţiuni. Animat de înaltele idealuri ale socialismului şi comunismului tineretul şcolar îşi aduce o contribuţie deosebită la eforturile întregului popor care a adăugat la marea carte a veacurilor un nou şi glorios capitol, cel al făuririi României socialiste, libere şi independente spre care au năzuit atîtea generaţii.

În această vastă operă creatoare, făurită sub conducerea Partidului Comunist Român este încorporată şi contribuţia tinerei generaţii, instruită şi educată de cadre didactice din şcolile de toate gradele. Prin pasiunea pentru cunoaştere şi adevăr, prin elanul şi energia revoluţionară, prin dinamismul caracteristic şi receptivitatea la toate prefacerile novatoare ale societăţii contemporane, tineretul şcolar reprezintă un factor activ, dinamic al progresului social. El întruchipează speranţa şi certitudinea noastră în viitorul luminos al patriei. Lui îi revine — pentru prima dată în istorie — cea mai înaltă misiune, aceea de a construi aici pe vatra străbună, leagănul epopeei noastre naţionale, cea mai dreaptă orînduire socială, orînduirea comunistă.

Realizării acestui măreţ ideal, tineretul şcolar, animat de conştiinţa istoriei care înseamnă deopotrivă trecut, prezent şi viitor, şi de sentimentul iubirii de ţară, îi consacră toată priceperea şi energia sa. Bucurîndu-se ca nici o altă generaţie de cele mai bune condiţii de viaţă, studiu şi pregătire multilaterală, fiind înconjurat permanent şi pretutindeni de grija deosebită a partidului, a întregului popor, tineretul, aflat astăzi pe băncile şcolilor şi facultăţilor, studiază temeinic, cercetează cu atenţie şi interes realităţile lumii contemporane, gîndeşte şi scrutează viitorul, acţionează, munceşte cu tenacitate pentru însuşirea tainelor ştiinţei şi cunoaşterea marilor valori ale culturii şi civilizaţiei universale.

Factorul hotărîtor în instruirea şi educarea tinerei generaţii este şcoala. Ea acţionează cu fermitate şi consecvenţă pentru înfăptuirea integrală a obiectivelor stabilite de partid, de secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care vizează transformarea radicală, perfecţionarea şi modernizarea structurilor şcolare, a conţinutului procesului instructiv-educativ, integrarea organică a învăţămîntului cu producţia şi cercetarea ştiinţifică, formarea încă de pe băncile şcolii a unor tineri capabili a îndeplini imediat după absolvire o muncă utilă. În strînsă unitate şi colaborare cu ceilalţi factori educativi, cu organizaţiile revoluţionare de tineret, şcoala desfăşoară totodată o bogată şi variată activitate pentru educarea tinerei generaţii în spiritul dragostei faţă de partid, patrie şi popor, al înaltelor idealuri ale umanismului socialist.

În anul sărbătoririi gloriosului jubileu al centenarului independenţei, tînăra generaţie, elevii şi studenţii ţării se angajau solemn printr-o scrisoare adresată partidului, secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu: „Nimic şi nimeni, niciodată şi nicăieri nu ne vor abate de la făurirea socialismului şi comunismului în patria noastră scumpă, Republica Socialistă România". Sînt exprimate în acest legămînt solemn înalta responsabilitate a tineretului, devotamentul său neţărmurit faţă de cauza Partidului Comunist Român, faţă de destinele naţiunii, hotărîrea sa fermă de a fi gata oricînd pentru apărarea cuceririlor revoluţionare ale poporului, a suveranităţii şi independenţei patriei.

Prof. IOAN V. LUPESCU

PILDE DE ÎNFLĂCĂRAT PATRIOTISM

Bimilenara istorie a poporului nostru — rod al vieţii, luptei şi creaţiei atîtor generaţii — a încrustat în filele sale, de multe ori prin grele jertfe, fapte care mărturisesc celor de azi şi de mîine că întotdeauna, cînd ţara a avut nevoie de sprijinul fiilor săi, ca unul, într-o unitate de nezdruncinat, au răspuns, dovedind că dragostea de patrie, apărarea independenţei, suveranităţii şi integrităţii teritoriale au fost legăminte de căpătîi.

Asemenea fapte le găsim şi în timpul războiului pentru cucerirea independenţei de stat a României din anii 1877–1878.

În contextul înflăcăratului sprijin acordat de întreaga naţiune română, cadrele didactice şi-au adus din plin contribuţia, înscriind în istorie o pagină de înaltă conştiinţă patriotică, de un nemărginit devotament şi spirit de sacrificiu. Consacrîndu-şi puterea de muncă educării şi instruirii tinerelor vlăstare, au făcut tot ce le-a stat în putinţă, pentru susţinerea cauzei naţionale. În felul acesta au sădit în sufletele elevilor lor trainicul sentiment al dragostei de patrie, făcîndu-i să simtă măreţia momentului pe care-l trăia poporul nostru şi să înţeleagă că datorită luptei lui de veacuri, plină de abnegaţie, ei vor trăi într-o Românie independentă.

Sprijinul pe care l-au acordat cadrele didactice pe toată perioada celor 300 de zile cît a durat războiul, s-a materializat în variate forme. Direcţia principală a activităţii a fost îndreptată în scopul realizării unor importante colecte în bani.

Astfel, profesorii Liceului Matei Basarab din Bucureşti s-au angajat a oferi din salariile lor o anumită sumă lunară destinată ajutorării răniţilor din Spitalul Independenţei. De nenumărate ori, pe aceeaşi listă, în continuarea numelor profesorilor, sînt trecute, pe clase, numele numeroşilor elevi care, urmînd exemplul dascălilor lor, au făcut donaţii din micile lor economii.

În octombrie 1877, cadrele didactice din judeţul Vîlcea — comunele Slătioara, Foleştii de Sus şi Foleştii de Jos, Măldăreşti, Rîmeşti, Tg. Horezu, Pojogi, Recea, Turceşti; Oteşani, Grui, Văideeni şi Stroeşti – sub semnătura directorului şcolii din Horezu, Iosif Popescu, hotărăsc a trimite o importantă sumă de bani „...cunoscînd starea în care se găseşte tezaurul public şi avînd în vedere împrejurările grave prin care trece astăzi ţara, cum şi că, în nimic alta nu ar putea fi mai bine întrebuinţaţi banii decît în cumpărarea de arme pentru brava noastră armată, care se luptă contra inamicului secular al acestei scumpe ţări". La începutul lui septembrie 1877 un grup de profesori din Bucureşti anunţau că donează pentru armată 10% din salariile lor pe toată durata războiului „voind a veni şi noi — se arăta în scrisoarea lor — cu micile noastre mijloace în ajutorarea fraţilor care se luptă pe pămînt străin pentru neatîrnarea patriei".

Învăţătorii şi profesorii care, zi de zi, prin întreaga lor activitate la catedră insuflau şi educau tinerele generaţii în spiritul celui mai profund sentiment — acela al dragostei de patrie — în timpul războiului pentru independenţă au căutat să antreneze şi elevii lor care, cu agerimea minţii, căldura sufletului şi vrednicia mîinilor, au participat cu entuziasm la patriotice acţiuni pentru ajutorarea armatei române.

Sub îndrumarea cadrelor didactice, într-un scurt interval de timp, au avut loc în diferite şcoli elementare şi licee din numeroase localităţi de pe întreg teritoriul ţării manifestări în scopul sprijinirii luptei pentru neatîrnare.

Emoţionează rîndurile din ziare care făceau cunoscută contribuţia elevilor, călăuziţi de dascălii lor, pentru ajutorarea ostaşilor răniţi, pe cîmpul de luptă.

Dorind realizarea unei activităţi cît mai organizate, gîndul călăuzitor fiind dorinţa de a da un ajutor conştient celor ce luptau pentru împlinirea dezideratului secular — cucerirea independenţei de stat a României – în unele licee elevii din clasele superioare sub îndrumarea profesorilor s-au constituit în comitete. Amintesc, astfel, hotărîrea elevilor de la Liceul Matei Basarab din Bucureşti care au format un comitet pentru ajutorarea soldaţilor români aflaţi în Spitalul Independenţei de la Turnu Măgurele.

Avem datoria către generaţiile de azi şi către cele viitoare de a le face cunoscute faptele pilduitoare săvîrşite de fiii poporului nostru. Mai ales că istoria zilelor pe care le trăim consemnează nenumărate mărturii, fapte şi situaţii, care sînt o exprimare a patriotismului socialist, revoluţionar, ce caracterizează poporul român. Dragostea de ţară, dorinţa de apărare a independenţei, se găsesc adînc încorporate în tot ceea ce creăm, în ceea ce zidim toţi, de la tînăr la vîrstnic, pentru consolidarea edificiului construcţiei socialiste şi comuniste în România.

ELISABETA IONIŢĂ
cercetător ştiinţific

Epopeea neatîrnării

(Urmare din pag. 1)

nenţă, o necesitate, asemeni aerului şi luminii venite de la soare.

Dacă pînă în veacul al XIX-lea, neatîrnarea a fost de mai multe ori cîştigată şi pierdută prin lupte grele şi multe sacrificii, dacă filonul de aur al existenţei naţionale s-a lustruit cu sîngele eroilor jertfiţi încă dintru începuturile istoriei, anul 1877 a însemnat momentul culminant al luptei antiotomane şi a înregistrat faptul care a hotărît soarta poporului şi a statului român modern. Atunci dorobanţii români au scuturat jugul otoman, anacronic, abuziv şi absurd, piedică fără sens în calea dreptului nostru la existenţă şi libertate.

Jertfele pentru cucerirea Griviţei au zguduit conştiinţele multora şi i-au adus cu inima spre noi. Denigrările s-au preschimbat în elogii şi ura în simpatie şi dragoste. Războiul pentru independenţă a fost opera, strădania, jertfa şi victoria întregului popor, de pretutindeni.

Luptînd şi sacrificîndu-se pentru propria-i independenţă, poporul român a contribuit la salvarea libertăţii multor popoare din sud-estul Europei. Am fost aici un model şi armele noastre, sîngele nostru au făcut „să cînte libertatea pe maluri dunărene".

Nu există o graniţă fermă între triplele dimensiuni ale timpului: trecut, prezent, viitor. Dar numai din perspectiva istorică se pot formula proiecte de viitor, se pot înfiripa idealuri. Şi odată suzeranitatea otomană îndepărtată, România modernă s-a apropiat cu paşi hotărîţi de punctul istoric al desăvîrşirii unităţii statului naţional. Apoi, numai în condiţiile istorice ale acestei unităţi şi libertăţi, poporul român a putut progresa, a putut să-şi ocupe locul cuvenit în areopagul popoarelor civilizate, iubitoare de libertate şi progres.

Independenţa stă la baza României socialiste de azi. Neclintit în marile furtuni ale istoriei, poporul român a depăşit toate piedicile, a biruit toate potrivniciile. Iar dacă azi România îşi construieşte socialismul, acest fapt se leagă indisolubil de condiţia independenţei generînd condiţii noi, întărind-o mereu.

Sărbătorirea centenarului, întregul elan patriotic constructiv declanşat de această sărbătorire luminează conştiinţele şi înzeceşte puterea creatoare a întregului popor din România, indiferent de naţionaltiate. Declaraţiile reprezentanţilor naţionalităţilor conlocuitoare, la şedinţa solemnă a Marii Adunări Naţionale, luminate de cel mai sincer şi mai profund patriotism sînt elementele peremtorii de istorică valoare.

Nu avem altă definiţie mai cuprinzătoare decît că independenţa, necesitate vitală a oricărui popor şi a oricărui stat, a fost, este şi va fi starea de veghe definitorie şi efortul de luptă permanentă pentru neatîrnare şi pentru libertate, pentru dreptate şi demnitate naţională, pentru prietenie şi pace în lume.

ÎN ULTIMA ETAPĂ A ANULUI ŞCOLAR

Măsuri finale

Convorbire cu prof. dr I. GH. BORCA, directorul Direcţiei organizare şi control din Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului

Red. : Care sînt, după opinia dv., sarcinile prioritare legate de etapa finală a acestui an şcolar ?

I. Gh. Borca : Atît ceea ce vom face în această ultimă etapă pentru încheierea în bune condiţii a anului şcolar actual cît şi ceea ce vom face pentru deschiderea în bune condiţii a anului şcolar viitor se află sub semnul înfăptuirii directivelor cuprinse în Programul de măsuri pentru aplicarea hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului şi ale Congresului educaţiei politice şi al culturii socialiste în domeniul muncii ideologice, politice şi cultural-educative. Consider că activitatea din această etapă va trebui orientată cu precădere în două direcţii. Avînd în vedere că mai este o lună de zile pînă la terminarea cursurilor din învăţămîntul primar şi gimnazial şi două luni de zile pînă la încheierea celor din învăţămîntul liceal, s-ar impune mai întîi o mobilizare generală a eforturilor elevilor şi cadrelor didactice, astfel încît acest sfîrşit de an să fie încununat de succese reale. Aceasta ar însemna în principal ca în învăţămîntul preşcolar să se dea atenţie realizării integrale a programei, astfel încît copiii să fie în mod autentic pregătiţi pentru munca de şcolari ; la clasele I—IV să se aplice cu consecvenţă prevederile studiului privind creşterea nivelului de pregătire a elevilor şi lichidarea repetenţiei în ciclul primar după cum la clasele V—VIII trebuie să se diminueze eşecul şcolar, iar elevii din clasa a VIII-a să fie pregătiţi pentru trecerea în cît mai bune condiţii în treapta I a învăţămîntului liceal ; în învăţămîntul liceal se impune cu deosebire recapitularea şi adîncirea cunoştinţelor teoretice şi practice, astfel încît elevii să fie cît mai bine pregătiţi pentru trecerea în treapta a II-a a liceului şi pentru examenul de bacalaureat.

Red. : Care este cea de a doua direcţie ?

I. Gh. Borca : Cea de a două direcţie ar fi pregătirea din toate punctele de vedere a bunelor condiţii pentru deschiderea anului şcolar viitor. Aceasta înseamnă examinarea medicală şi psiho-pedagogică a copiilor de 6 ani în vederea şcolarizării în clasa I, intensificarea şi concretizarea activităţii de orientare şcolară şi profesională a elevilor din clasa a VIII-a către diferite profile din treapta I a liceului şi a celor din clasa a X-a în vederea opţiunii pentru treapta a II-a a liceului. Cunoscînd reţeaua şcolară, nevoile locale de cadre caracteristice dezvoltării sociale şi economice a judeţului, cadrele didactice vor îndrepta elevii către acele profile de pregătire care să asigure atît rapida lor încadrare în muncă după absolvirea liceului, cît şi satisfacerea cerinţelor sociale de cadre.

Red. : Pregătirea deschiderii anului şcolar viitor implică şi asigurarea unor condiţii materiale.

I. Gh. Borca : În legătură cu pregătirea bazei materiale, în faţa organelor de învăţămînt, a inspectoratelor şcolare şi conducerilor de şcoli stau sarcini deosebite. Este vorba, în primul rînd, de accelerarea ritmului de muncă pe şantierele de construcţii în aşa fel încît lucrările de investiţii să fie finalizate cel mai tîrziu la 1 septembrie a.c. Paralel cu aceasta, trebuie grăbite lucrările pentru repararea şi consolidarea localurilor de şcoli avariate de cutremur, activitate care a început şi care se desfăşoară într-un ritm intens, dar care, de asemenea, trebuie să se termine cît mai repede. În sfîrşit, va trebui să se efectueze lucrările de zugrăvire, reparaţii, curăţenie şi în restul localurilor şcolare, astfel încît toate spaţiile de învăţămînt să fie puse la dispoziţia elevilor şi cadrelor didactice înainte de deschiderea anului şcolar. Trebuie, totodată, desfăşurată o activitate deosebită pentru înzestrarea cu utilaje şi aparatură a atelierelor şi laboratoarelor. La această acţiune vor trebui să-şi aducă o contribuţie însemnată cadrele didactice, elevii şi părinţii acestora, mobilizaţi de conducerile de şcoli, organizaţiile de U.T.C. şi pionieri şi comitetele cetăţeneşti de părinţi.

Red. : Ultima parte a anului şcolar presupune şi anumite pregătiri pentru vacanţa de vară a elevilor.

I. Gh. Borca : Elevii din toate treptele de învăţămînt vor avea prilejul să petreacă o binemeritată vacanţă în tabere, în colonii, în excursii, pentru a se recrea, a-şi reface forţele şi a cunoaşte frumuseţile şi bogăţiile patriei. Pe de altă parte — cum am mai arătat — elevii din învăţămîntul gimnazial şi liceal, mobilizaţi de şcoli, de organizaţiile de tineret vor participa în timpul vacanţei, alături de cadre didactice şi de părinţii lor, şi la lucrările de reparare şi curăţenie a şcolilor, de recondiţionare a materialului didactic.

Red. : Cum sînt coordonate toate acţiunile complexe caracteristice etapei în care ne aflăm ?

I. Gh. Borca : Urmînd importanta indicaţie dată de conducerea partidului de a efectua o îndrumare operativă şi concretă la faţa locului, atît în această etapă cît şi după încheierea cursurilor, în timpul vacanţei de vară, cadrele de conducere şi inspectorii generali din Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului se vor deplasa în judeţele de care răspund pe baza repartizării aprobate de Biroul executiv al Consiliului de conducere al ministerului pentru a sprijini organele locale, inspectoratele şcolare şi conducerile de şcoli în rezolvarea, pe cît posibil pe loc, a tuturor problemelor care se ridică în legătură cu încheierea în bune condiţii a acestui an şcolar şi deschiderea în bune condiţii a anului şcolar viitor. Apreciem că inspectoratele şcolare judeţene, la rîndul lor, trebuie să ducă o muncă foarte concretă de sprijinirea şcolilor, iar directorii de şcoli să ia toate măsurile pentru pregătirea acestora în vederea deschiderii cursurilor asigurînd buna ei desfăşurare prin prezenţa lor în şcoală pînă la încheierea ultimelor detalii ale acestei pregătiri.

OCT. BUZESCU

La nivelul inspectoratului judeţean

Planuri concrete de muncă

Inspectoratul şcolar judeţean Botoşani a analizat la sfîrşitul trimestrului al II-lea, în consiliul de conducere, cu responsabilitate şi exigenţă, situaţia la învăţătură, nivelul pregătirii tehnice şi profesionale, activitatea de educaţie şi a stabilit măsuri ferme, eficiente ca în trimestrul al III-lea să sporească preocuparea pentru încheierea în cele mai bune condiţii a anului şcolar, pregătirea condiţiilor optime pentru noul an de învăţămînt 1977—1978. Ca urmare, imediat, toate consiliile profesorale au dezbătut, în prima săptămînă a trimestrului al III-lea, tema : „Stadiul îndeplinirii sarcinilor reieşite din Programul de măsuri pentru aplicarea hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului şi ale Congresului educaţiei politice şi al culturii socialiste, în domeniul muncii ideologice, politice şi cultural-educative", cu care prilej s-au aprobat şi planuri concrete de muncă cu privire la încheierea anului şcolar, desfăşurarea vacanţei de vară şi deschiderea noului an de învăţămînt. S-au stabilit, astfel, măsuri ca toţi profesorii şi învăţătorii, maiştrii-instructori, trăgînd concluziile ce se impun din munca depusă şi rezultatele ce le-au obţinut, să acţioneze cu toate forţele pentru îmbunătăţirea pregătirii de cultură generală, politico-ideologică, tehnică, ştiinţifică şi practică a elevilor, toată atenţia acordîndu-se fiecărui elev rămas în urmă la învăţătură, mediocru sau ameninţat să rămînă corigent sau repetent.

S-au luat măsuri pentru reducerea la maximum a activităţii extraşcolare la care sînt mobilizaţi elevii claselor terminale, regim introdus şi pentru toţi copiii care sînt ameninţaţi să rămînă corigenţi sau repetenţi.

Fiecare cadru didactic reexaminează în prezent stadiul parcurgerii programelor şcolare, asigurînd terminarea la timp a materiei, organizarea recapitulării, a lecţiilor de sinteză şi, în acelaşi timp, prin lucrări de sondaj, teste, controlul sistematic al temelor elevilor, catedrele vor stabili noi măsuri. Vor fi controlate mai mult de aparatul inspectoratului şcolar lecţiile predate şi realizate efectiv în cabinete, laboratoare, ateliere şi ferme şcolare, le vor organiza mai bine vizitele în întreprinderi, munca patriotică pentru a le asigura cu mai multă eficienţă întărirea convingerilor ştiinţifice, moral-politice şi cetăţeneşti, ridicarea continuă a pregătirii elevilor pentru muncă şi viaţă.

Învăţătorii şi profesorii vor fi ajutaţi de inspectoratul şcolar să practice mai mult un învăţămînt modern, să acţioneze ferm pentru diminuarea ponderii metodelor expozitive în favoarea celor active care dezvoltă gîndirea şi capacităţile de investigare ale elevilor, preocuparea lor directă pentru dobîndirea cunoştinţelor.

S-au întocmit programe speciale pentru intensificarea formelor de pregătire a elevilor din clasele terminale în vederea susţinerii examenelor de admitere în treapta a II-a, de bacalaureat şi intrarea în învăţămîntul superior, postliceal şi pentru integrarea lor în producţie. Tot pentru clasele terminale s-au luat măsuri de către Laboratorul de orientare şcolară şi profesională de încheierea fişei psiho-pedagogice şi întocmirea caracterizărilor ce urmează a fi înaintate unităţilor unde elevii vor învăţa în anul viitor, pe baza opţiunilor înregistrate.

În toate unităţile şcolare şi, în primul rînd, în cele liceale — treapta I şi a II-a —, şcoli profesionale, în şedinţe lărgite ale consiliilor de conducere, cu prezenţa tuturor diriginţilor, maiştrilor, cadrelor tehnice, ai reprezentanţilor organizaţiei U.T.C. şi conducerilor unităţilor patronatoare s-a organizat o analiză temeinică privind calitatea pregătirii tehnice de specialitate a elevilor, modul în care se desfăşoară instruirea practică în sistem comasat, stadiul realizării planurilor de producţie, cu care prilej s-au stabilit şi măsuri concrete, responsabilităţi privind desfăşurarea practicii comasate în trimestrul III.

Săptămînal, directorii de unităţi, cu diriginţii şi reprezentanţi ai organizaţiilor U.T.C. analizează modul cum lucrează elevii, maiştrii-instructori, calitatea produselor obţinute, folosirea judicioasă a timpului de lucru, creşterea productivităţii muncii din atelier.

Pe baza planului de şcolarizare pentru viitorul an de învăţămînt, directorii liceelor, ai şcolilor în cadrul cărora urmează să se schimbe profilul pregătirii elevilor, vor lua măsuri pentru urgentarea reprofilării atelierelor, a laboratoarelor şi cabinetelor, pe baza unui program care la 1 septembrie a.c. să consemneze încheierea acestei acţiuni.

Conducerile şcolilor vor alcătui şi dezbate din vreme, cu toate cadrele didactice, programul pregătirii elevilor pentru activitatea de vară, probleme administrativ-gospodăreşti (construcţii, reparaţii capitale şi curente, aprovizionarea cu manuale, rechizite şi combustibil), programarea concediilor cadrelor didactice făcîndu-se astfel ca la 25 august a.c. toate şcolile să fie gata din punct de vedere al bazei didactice materiale pentru începerea cursurilor.

Sub îndrumarea organelor locale de partid şi de stat, conducerea inspectoratului şcolar împreună cu organizaţiile de tineret antrenînd comitetele cetăţeneşti de părinţi, ceilalţi factori educaţionali vor depune toate eforturile pentru îndeplinirea în cele mai bune condiţii a tuturor sarcinilor legate de închiderea anului şcolar.

Prof. MIHAI MATEI,
inspector general al Inspectoratului şcolar judeţean Botoşani

Lecţii de recapitulare la clasele I – IV

Ca şi toate cadrele didactice de la celelalte trepte de învăţămînt şi învăţătorii sînt preocupaţi în această etapă finală a anului şcolar de buna desfăşurare a lecţiilor de recapitulare finală a cunoştinţelor elevilor. În dorinţa de a contribui la facilitarea schimbului de experienţă pe această temă, publicăm opiniile a două învăţătoare din judeţul Vrancea privind desfăşurarea acestui tip de lecţie la geografie — clasa a III-a — şi la cunoştinţe despre natură — clasa a IV-a.

Cu accent pe activitatea diferenţiată

Departe de a considera lecţia descrisă mai jos ca pe un model, o propun colegilor mei învăţători ca pe o sursă de sugestie pentru organizarea lecţiilor de recapitulare anuală la obiectul geografie pentru clasa a III-a.

Mi-am propus ca scop al lecţiei de recapitulare anuală despre judeţul Vrancea : verificarea şi sistematizarea cunoştinţelor dobîndite de elevi anterior despre judeţul nostru (cadru natural, locuitori, localităţi, sistematizare, legăturile din interiorul judeţului şi cu celelalte judeţe ale ţării), consolidarea priceperilor şi deprinderilor practice de orientare în spaţiu geografic, precum şi cultivarea dragostei pentru mediul natural şi a dorinţei de a ocroti frumuseţile patriei.

Ca metode voi folosi : conversaţia şi demonstraţia, iar drept material bibliografic : Manualul de geografie pentru clasa a III-a, „Judeţul Vrancea", de M. Grumăzescu şi Ioana Ştefănescu şi „Metodica predării geografiei", ediţia 1966.

Planul după care mi-am propus să se desfăşoare lecţia cuprinde : aşezarea geografică a judeţului Vrancea, relieful, apele, alcătuirea teritorial-administrativă, căile de comunicaţie şi de transport, industria şi agricultura, vegetaţia şi fauna, precum şi locuri istorice şi turistice din judeţ.

Pentru realizarea scopului propus, clasa va fi împărţită pe grupe, fiecare grupă, alcătuită din 4—5 elevi, va pregăti cîte un punct din planul recapitulativ al lecţiei. Astfel, grupa I va pregăti şabloanele judeţelor Vrancea, Bacău, Vaslui, Galaţi, Brăila, Covasna, realizate din carton diferit colorat, precum şi un şablon al judeţului Vrancea, în dimensiuni mult mai mari, din polistiren. Grupa a II-a, va pregăti şablonul judeţului Vrancea format din trei părţi, corespunzătoare formelor de relief, diferit colorate şi vor scrie denumirile munţilor şi dealurilor, specificîndu-le înălţimea. Grupa a III-a va pregăti fişii din hîrtie albă cu denumirile şi lungimile principalelor rîuri, iar grupa a IV-a va confectiona din hîrtie semnele convenţionale pentru oraşe, comune şi sate, denumindu-le pe cele mai mari ; va alcătui un grafic cu numărul locuitorilor, al oraşelor, comunelor şi satelor şi denumirea lor. Grupa a V-a va realiza semnele convenţionale pentru cale ferată, şosea şi drum de ţară, pe benzi de carton ; grupa a VI-a, semnele convenţionale pentru obiective industriale, produse agricole şi va scrie etichete cu localităţile unde sînt amplasate în judeţ. Grupa a VII-a va decupa din carton figurine reprezentînd vegetaţia şi fauna judeţului, iar grupa a VIII-a va alcătui un album cu ilustrate reprezentative din judeţ.

Din trimestrul al III-lea al anului şcolar, la orele de lucru manual, grupele de elevi au început să pregătească materialele necesare. Cu o săptămînă înainte de desfăşurarea orei recapitulative, elevii vor primi planul lecţiei, precum şi unele indicaţii privind asamblarea materialelor confecţionate parţial, pe grupe.

În desfăşurarea lecţiei, elevii grupei I, în mod organizat, vor expune materialul pregătit şi îl vor asambla la locul potrivit pe harta R.S. România. În acest timp, voi verifica cunoştinţele lor despre aşezarea geografică a judeţului, delimitări şi vecinii. Cei din grupa a II-a vor face o expunere în legătură cu formele de relief, asamblînd materialul pregătit pe un şablon din polistiren. Apoi, voi examina însuşirea cunoştinţelor despre principalele forme de judeţ. Se va contura harta judeţului cu munţi, dealuri, depresiuni, cîmpii şi relief şi pe culori. Pe şabloane sînt trasate şi apele, dar precizarea denumirii lor o fac membrii grupei a III-a, lipind etichetele ce le-au pregătit. Ca o noutate în lecţie, ei îşi vor desfăşura activitatea sub formă de joc geografic. Asemănătoare ca desfăşurare este şi activitatea grupei a IV-a, care va contribui la această lecţie cu prezentarea teritorial-administrativă a judeţului. Voi verifica cunoştinţele elevilor din grupa a V-a despre căile de comunicaţie şi transport. Aceşti elevi vor realiza, în final, reţeaua de căi ferate şi şosele principale şi vor organiza o scurtă călătorie pe harta împreună cu ceilalţi elevi ai clasei. Grupa a VI-a îşi va consolida cunoştinţele dobîndite anterior despre industrie şi agricultură, lipind pe hărţi semnele convenţionale confectionate, iar grupa a VII-a va prezenta vegetaţia şi fauna judeţului, prinzînd pe hartă figurile decupate. M-am gîndit ca elevii să cînt

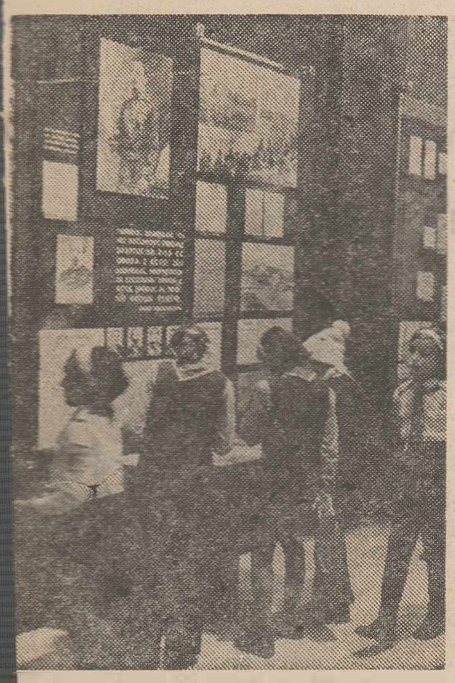

Elevi în vizită la Muzeul de istorie a partidului, a mişcării democratice şi revoluţionare din România

Ora de informare politică

Integrată, din acest an şcolar în învăţîmîntul gimnazial, liceal, profesional şi postliceal, ora de informare politică realizată cu regularitate la fiecare două săptămîni, vine să întregească activitatea complexă, bogată în forme şi conţinut pe care şcoala, organizaţiile de tineret o desfăşoară pentru educarea politică şi ideologică a elevilor, pentru înarmarea lor cu politica partidului nostru, pentru pregătirea lor ca viitori comunişti.

În concepţia partidului nostru prin această oră, organizată şi desfăşurată sub directa îndrumare a organizaţiilor de partid din şcoli, condusă de către profesori bine pregătiţi din punct de vedere politic, propagandişti cu experienţă, care să poată explica elevilor în mod accesibil, convingător politica partidului şi statului nostru, se urmăresc cîteva obiective bine definite între care: cunoaşterea de către elevi, încă din primii ani de şcoală, a politicii interne şi externe a partidului, a documentelor de partid şi de stat, a evenimentelor curente trăite de ţara şi poporul nostru, a activităţii oamenilor muncii din toate domeniile pentru edificarea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, astfel încît să poată înţelege şi să se poată convinge de justeţea acestei politici, să poată participa activ, după vîrsta şi capacitatea lor, pentru traducerea sa în viaţă; formarea la elevi a unei gîndiri politice, a capacităţii de a înţelege evenimentul politic, a spiritului militant, combativ revoluţionar; obişnuirea lor de a folosi un limbaj politic corect, de a opera cu concepte politice; deprinderea fiecărui elev de a citi cu regularitate presa, de a discerne din noianul de evenimente pe cele esenţiale, de a putea îmbina şi lega într-un tot inseparabil, învăţătura cu viaţa şi munca de fiecare zi, pentru înfăptuirea politicii partidului nostru.

Spre a constata în ce măsură au fost înţelese în şcoli scopul orei de informare politică obiectivele amintite mai sus, dacă această activitate are eficienţa scontată, Direcţia ştiinţe sociale, activităţi educative şi sportive din Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului a analizat, în cîteva şcoli din judeţele Dîmboviţa, Prahova, Timiş şi Braşov modul în care se organizează şi se desfăşoară această oră, prin asistenţe la clasă precum şi prin organizarea unei mese rotunde în municipiul Braşov la care au fost invitaţi la un dialog deschis, la un larg schimb de opinii şi de experienţă directori şi secretari ai organizaţiilor de partid din şcoli, cadre didactice, propagandişti.

S-au desprins din discuţiile purtate, cîteva elemente hotărîtoare în reuşita orei de informare politică. Între acestea aş aminti cîteva. În primul rînd trebuie subliniat rolul activ al profesorului care prezintă informarea politică şi conduce discuţiile din ora respectivă. În acest scop el selecţionează problemele, îşi elaborează tematica în concordanţă cu nivelul de înţelegere al elevilor şi selecţionează problemele, direcţionează dezbaterile. Eficienţa orei de informare politică, faptul că ea contribuie efectiv la pregătirea politică a elevilor, depinde în primul rînd, de pregătirea profesorului, de calităţile sale de propagandist, de temeinicia convingerilor sale politice, de modul în care transmite el aceste convingeri în mod corect, accesibil elevilor. Profesorul trebuie să angajeze în ora de informare politică un dialog viu cu elevii, să-i antreneze la o participare activă, fără să monopolizeze discuţiile, sau să transforme ora într-o conferinţă aşa cum adesea se mai întîmplă. Ţinînd seama de acestea, este necesar ca cei desemnaţi să desfăşoare această oră să răspundă tuturor cerinţelor formulate mai sus. În al doilea rînd, referindu-ne la conţinutul orei de informare politică, se desprinde concluzia că acestea, ca orice activitate didactică trebuie să respecte o anume metodologie, în sensul de a se stabili un echilibru între evenimentele interne şi externe, dînd, firesc, prioritate celor interne, profesorul să se oprească asupra celor importante, să se ferească în discuţii de lozinci, de tratarea globală, statică, izolată şi semnificativă a evenimentelor, să recurgă la argumente convingătoare, la exemple, fapte şi cifre edificatoare.

În al treilea rînd, ţinînd seama de faptul că ne adresăm unor elevi de vîrste şi nivele de pregătire diferite, ora de informare politică trebuie să se organizeze diferenţiat, în funcţie de cunoştinţele politice ale elevilor, de capacitatea lor de înţelegere.

S-a relevat din asistenţele la unele ore, din discuţiile avute cu profesorii tendinţa de a complica această oră prin recomandarea de bibliografii, prin realizarea de caiete cu conspecte, de agende şi fişiere etc. Credem că ele nu-şi au rostul, mai ales că pentru ora de informare politică este necesar ca elevul să fie obişnuit să urmărească zilnic presa, radioul şi televizorul, restul depinzînd, aşa cum am mai spus, de profesor.

Firesc, în analiza cuprinsă s-au relevat şi numeroase alte aspecte. Considerăm însă că esenţiale sînt cele amintite mai sus că experienţa bună acumulată în acest an în judeţul Braşov, precum şi în multe alte judeţe în organizarea orei de informare politică, convingerea unanimă pe care o au atît profesorii cît şi elevii asupra utilităţii sale, sînt garanţii pentru continua sa perfecţionare.

Conf. univ. CORNELIU BĂJENARU
director al Direcţiei ştiinţe sociale, activităţi educative şi sportive din Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului

rin selectarea esenţialului

upă opinia mea, lecţiile de recapitu- contribuie la consolidarea cunoştinţe- dobîndite de elevi în cursul anului ar, le stimulează gîndirea creatoare selectarea esenţialului. Rolul învă- rului este de a dirija eforturile elevi- în vederea sistematizării materiei, indicaţii precise asupra modului în să se repete şi să se fixeze cunoştin- utilizînd în cadrul lecţiilor de reca- lare scheme şi planşee adecvate con- dării cunoştinţelor.

entru alegerea temei lecţiei de recapi- re, la „Cunoştinţe despre natură", în aprilie, am făcut un sondaj în rîndul ilor clasei a IV-a, cu ajutorul unor de muncă independentă (fişele nu au notate). Am constatat care sînt la- ele din cunoştinţele însuşite şi mi-am us drept scop al lecţiei de recapitulare ntele": sistematizarea şi aprofunda- cunoştinţelor despre plante, înţelege- plantei ca tot unitar şi a legăturii din- plante şi mediul de viaţă, educarea restului elevilor ocrotirea naturii şi păsterea exactă a rolului omului în formarea naturii.

onsider că, este necesar ca elevii să dă în întregime lecţiile: „Plantele" şi gătura dintre plante şi animale".

i folosi ca material didactic: plante rancea, ţara mea", sau un elev să ci- ască o lectură geografică (1—2 minute). n încheierea lecţiei, grupa a VIII-a va zenta albumul cu ilustrate din judeţ, licînd ce reprezintă şi care sînt per- ctivele de dezvoltare a judeţului nos-

Inv. ELENA SAVA
Liceul pedagogic din Focşani, judeţul Vrancea

(Continuare în pa. a 6-a)

EXPERIMENT

O zi cu activităţi recreativ-compensatorii a efortului la mijlocul săptămînii

Studiul privind ridicarea nivelului de pregătire a elevilor şi lichidarea repetenţiei în ciclul primar stabileşte o serie de sarcini privind îmbunătăţirea activităţii instructiv-educative, a condiţiilor didactico-materiale, precum şi măsuri pentru îmbunătăţirea cadrului organizatoric al desfăşurării activităţii în ciclul primar.

În vederea stabilirii unui program cît mai raţional pentru elevi, studiul prevede ca de regulă în orarul unei zile de la mijlocul săptămînii (miercuri sau joi) să se introducă unele discipline şi activităţi care solicită un efort intelectual mai mic din partea copiilor, pentru sporirea capacităţii de muncă şi de învăţătură a acestora.

Începînd cu trimestrul al II-lea al acestui an şcolar, la una-două şcoli din fiecare judeţ se experimentează aplicarea unui astfel de program săptămînal.

Învăţătorii la clasele cărora se desfăşoară acest experiment vor ţine seama de faptul că introducerea în orarul unei zile de la mijlocul săptămînii a unor activităţi uşoare — a căror grupare dă posibilitatea desfăşurării lor atît în clasă cît şi în aer liber — se va face ţinîndu-se seama de realizarea integrală a cerinţelor planurilor de învăţămînt şi programelor şcolare, fără supraîncărcarea elevilor.

Experimentul se desfăşoară pe baza observaţiilor zilnice ale învăţătorilor. Aceştia vor stabili în ce măsură elevii se readaptează la regimul de muncă în ziua următoare celei cu activităţi uşoare, în comparaţie cu alte zile. De asemenea, este necesar să se observe dacă, în această zi, elevii cu un ritm lent de învăţare îşi însuşesc în mod corespunzător cunoştinţele predate.

Nu trebuie neglijată participarea elevilor la lecţie în celelalte zile care, aparent, ar fi încărcate. Pe baza observaţiilor zilnice, învăţătorii vor stabili nivelul şi calitatea cunoştinţelor însuşite de elevi.

Se impune, în sistemul de muncă, o colaborare strînsă cu familia în vederea asigurării unei dozări juste a eforturilor copiilor pe parcursul săptămînii. De asemenea, se va urmări în ce măsură elevii îşi rezolvă ritmic sarcinile din temele pentru acasă, în condiţiile noului program de lucru.

Pentru a stabili nivelul de pregătire a elevilor, organele de îndrumare şi control şi conducerile şcolilor pot da lucrări de sondaj în limita cerinţelor formulate în lucrarea „Îndrumări metodice privind temele pentru acasă şi verificarea pregătirii elevilor prin lucrări de control".

Învăţătorilor care predau la aceste clase le revine răspunderea de a observa cu toată atenţia manifestarea elevilor în cadrul acestui regim de muncă, pentru ca, la sfîrşitul anului şcolar, să poată face propuneri concrete bazate pe o cercetare pedagogică temeinică.

Prof. VASILE MOLAN
inspector principal în Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului

Copilul de şase ani în prag de şcoală

Cunoaşterea multilaterală a copiilor, sub aspectul dezvoltării fizice şi psihice, constituie condiţia de bază pentru integrarea acestora, cu şanse de reuşită, în activitatea şcolară şi pentru tratarea lor diferenţiată, de către învăţător, încă din primul an de şcoală.

Din practica noastră şcolară de pînă acum se ştie că, atunci cînd copiii nu sînt îndeajuns cunoscuţi de către educatoare şi învăţător şi, ca atare, metodele şi procedeele de instruire şi educare nu sînt cele mai adecvate ritmurilor şi specificului dezvoltării fiecăruia dintre ei, are loc acea inadaptare şcolară, cu toate riscurile ei, încă de la cea mai fragedă vîrstă. De asemenea, neglijarea pregătirii psihologice a copilului pentru şcoală, din partea familiei, care nu ştie cum şi uneori nu poate face acest lucru, duce la pierderea unor copii pe parcursul şcolii, la o anevoioasă integrare socială, mai tîrziu.

Părinţii şi educatorii trebuie să ştie că vîrsta de şase ani, în condiţiile în care copiii noştri cresc normal şi au o dezvoltare armonioasă, este vîrsta cea mai potrivită începerii şcolii, vîrsta de cea mai mare receptivitate, vîrsta cînd modelarea şi formarea trebuie să înceapă în mod sistematic şi organizat.

Dacă anul trecut s-au produs unele greşeli în organizarea intrării în clasa I — cînd unii dintre copiii de şase ani au fost aminaţi medical (destul de uşor, la insistenţele părinţilor, spre a le mai lăsa „copilăria"), iar alţii, cu reale deficienţe de ordin fizic şi psihic, au fost împinşi spre şcoală pentru „a scăpa părinţii de griji" — anul acesta, s-au luat din timp măsurile necesare evitării rămînerii în urmă la învăţătură şi lichidării repetenţiei la clasele I—IV. Astfel, Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului şi Ministerul Sănătăţii au elaborat şi difuzat, din timp, prin inspectoratele şcolare şi reţeaua sanitară, îndrumări privind examinarea psihopedagogică şi medicală a tuturor copiilor în vîrstă de şase ani, în vederea şcolarizării.

Pentru copiii care au frecventat grădiniţa, educatoarea are obligaţia de a face aprecieri scrise, pe baza observaţiilor desprinse în cadrul activităţii instructiv-educative, a rezultatelor obţinute de aceştia la diferite activităţi, a metodei biografice, sugerînd chiar procedee care să fie folosite în munca ulterioară cu copilul, aprecieri ce vor fi înaintate conducerii şcolii. Acolo unde nu va putea decide dacă copilul va face faţă în clasa I de şase ani, educatoarea va arăta deficienţele observate în fişa respectivă, specificînd trimiterea lui la comisia de diagnosticare psihopedagogică şi medicală special constituită în fiecare comună şi la nivelul fiecărei şcoli.

De asemenea, copiii care n-au frecventat grădiniţa din diferite motive (boală, plecări din localitate) vor fi luaţi în evidenţă, pe circumscripţii şcolare, iar părinţilor li se vor anunţa din timp locul şi data cînd se întruneşte comisia de examinare. E recomandabil să se ştie că examinările trebuie să se facă în spiritul principiului dezvoltării; copilul nu trebuie să fie încadrat într-o categorie oarecare de valoare — pentru totdeauna; educatoarea nu trebuie să se oprească la simple constatări, ci să indice, să sugereze şi posibilităţile şi chiar modalităţile de dezvoltare a calităţilor celor examinaţi. Este bine ca acolo unde există specialişti — psihologi — aceştia să conducă examinarea de la început pînă la sfîrşit.

Tehnica de examinare se impune să fie corect aplicată. Să se creeze ambianţa psihologică de comunicare a copilului-subiect cu examinatorul. Este de dorit ca în sala unde se desfăşoară acest examen să nu existe persoane străine, aglomeraţie. Copilul să fie însoţit de un membru al familiei (în care copilul are încredere), iar examinarea să decurgă firesc. Este de preferat ca discuţia pregătitoare şi probele verbale să fie desfăşurate de către educatoare, care are pregătirea psihopedagogică necesară, ştie să se coboare la nivelul de înţelegere al copilului, reuşind, prin tactul ei, să stabilească comunicarea cu acesta. Comisia să manifeste calm şi înţelegere, să acorde timp suficient fiecărui copil care vine la examen, să nu intimideze şi bruscheze copiii, care, şi aşa, se găsesc în condiţii speciale de manifestare. Instructajul făcut copilului trebuie să fie clar, cu cuvinte simple, pe înţeles, fără a se abate prea mult de la linia de examinare.

Nu este admis să se facă comentarii şi aprecieri despre copil între membrii comisiei în faţa acestuia, deoarece pot influenţa negativ mersul examinării. Copilul trebuie să fie încurajat — de asemenea părinţii — indiferent de rezultat. Chiar în cazul amînării (cu un an) sau al trimiterii la o şcoală specială, e bine ca aceasta să se facă cu tact şi grijă, pentru ca, într-adevăr, pe această bază, să se poată acorda fiecărui copil sprijinul necesar în vederea asigurării succesului şcolar.

E necesar să precizăm că fiecare comisie de examinare e datoare să cunoască bine **„Îndrumările privind examinarea psihopedagogică şi medicală a copiilor de 6 ani, în vederea şcolarizării"** — elaborate de Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului şi Ministerul Sănătăţii — care au fost trimise la toate inspectoratele şcolare şi reţeaua sanitară, pentru a se aplica anul acesta în toată ţara; totodată, va fi oportun ca examinatorii să-şi pregătească din timp materialul necesar examinărilor (exemplare suficiente de fişe, probe care se dau copiilor, foi de notare a rezultatelor etc.).

Cazurile speciale întîlnite, care necesită un examen psihologic complex, vor fi îndrumate de comisiile şcolare spre comisia de examinare a judeţului — respectiv, sectorului, pentru municipiul Bucureşti —, care dispun de tehnici şi metode psihologice de laborator pentru o examinare suplimentară.

Toate aceste măsuri vor permite atît **crearea unui sistem unitar de apreciere a aptitudinii pentru şcolaritate, cît şi o mai bună organizare a integrării copilului în viaţa şcolară.**

ELENA POPESCU, inspector principal,
ELEONORA POP, inspector general,
Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului

NOI PROGRAME ŞCOLARE

Continuăm, cu sprijinul inspectorilor şi metodiştilor din Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, prezentarea scopului şi conţinutului noilor programe de învăţămînt — pentru ciclul primar, gimnaziu şi liceu — care vor intra în vigoare în anul şcolar 1977—1978.

MATEMATICĂ

Dezvoltarea unei gîndiri creatoare

Îmbunătăţirile aduse programei de matematică, care va intra în vigoare în anul şcolar 1977—1978, sînt rodul unor consultări şi dezbateri cu cadrele didactice din învăţămîntul primar şi gimnazial, care au analizat proiectul programei revizuite şi au contribuit prin observaţiile făcute la îmbunătăţirea ei.

Revizuirea programei de matematică pentru clasele V—VIII (gimnaziu) a urmărit, pe de o parte, trecerea treptată de la activităţile matematice desfăşurate de elevi în ciclul primar la activităţile mai complexe din ciclul gimnazial, iar pe de altă parte, consolidarea şi extinderea cunoştinţelor dobîndite de elevi în ciclul primar. În acest sens, este prevăzută în programă o perioadă de recapitulare a materiei din clasele I—IV după care se studiază cîteva elemente legate de teoria naivă a mulţimilor. Pentru perioada de recapitulare, profesorul va propune elevilor spre rezolvare şi probleme din manualele folosite în ciclul primar. O noutate în programă este prezenţa în cadrul capitolului „Numere raţionale" a reprezentării fracţiilor pe dreaptă şi introducerea noţiunii de „fracţii echivalente". Această lucrare va permite înţelegerea cu uşurinţă a conceptului de număr raţional. De altfel, programa acordă o atenţie deosebită înţelegerii de către elevi a conceptelor de bază ale matematicii în cadrul diferitelor teme, enunţării corecte a definiţiilor, folosirii lor în demonstraţii şi în rezolvarea problemelor cu caracter aplicativ.

Studiul sistematic al matematicii în ciclul gimnazial trebuie să conducă nemijlocit şi la formarea unor priceperi şi deprinderi cum sînt: calculul rapid oral şi scris, priceperea de a aprecia cu aproximaţie rezultatele operaţiei, de a citi o formulă, priceperea de a folosi aparatele de măsurat — linia gradată, ruleta, lanţul, compasul, echerul, raportorul etc., priceperea de a efectua măsurători şi trasări pe teren, de a calcula suprafeţe şi volume, de a calcula, după plan şi după scară, dimensiunile reale ale unui teren, de a împărţi cîmpul în parcele după dimensiuni date, de a efectua nivelarea, de a construi diagonale; deprinderea de a analiza şi sintetiza forme spaţiale; priceperea de a forma şi rezolva ecuaţii pentru soluţionarea diferitelor probleme tehnice sau economice; priceperea de a întocmi totalul unei situaţii de intrări şi ieşiri, de a alcătui un deviz; deprinderea de a căuta de fiecare dată soluţiile optime etc.

Şi în cadrul temelor de geometrie s-a introdus un număr mai mare de lucrări şi probleme cu caracter practic. Lecţiile de geometrie desfăşurate, după concepţia noii programe, pe teren, vor da elevilor posibilitatea de a cunoaşte aplicaţiile acestei discipline în diversele ramuri de activitate, care apelează, mijlocit, sau nemijlocit, la ştiinţa matematicii. De exemplu, în lecţiile de geometrie tradiţională, desfăşurate în clasă, elevul este obişnuit cu drepte desenate pe teren, un punct este marcat printr-un jalon, o dreaptă este dată prin raza vizuală dintre două jaloane. Trebuie remarcat că geometria pe teren nu reprezintă o simplă aplicaţie a cunoştinţelor însuşite în orele de clasă; în cadrul lecţiilor care au loc pe teren, elevul învaţă lucruri noi, în special în legătură cu trasarea figurilor şi măsurarea mărimilor, fiecare elev avînd o sarcină precisă în cadrul activităţilor practice, desemnată din timp de profesor. Pregătite cu multă atenţie de către profesor, lecţiile practice de geometrie prevăzute în programa revizuită contribuie substanţial la educarea elevilor pentru muncă, stimulează creativitatea acestora şi oferă posibilitatea stabilirii de corelaţii între matematică şi celelalte discipline de învăţămînt. Programa dă posibilitatea ca, la începutul studiului geometriei, să se pună accentul pe desen exact, folosirea corectă a instrumentelor, măsurătorilor, decupărilor etc., dar, în acelaşi timp, ea înlesneşte trecerea treptată de la astfel de activităţi la înţelegerea geometriei ca un sistem logic deductiv.

Ţinînd cont de scopul învăţării geometriei, studiul este astfel eşalonat încît elevii să cunoască noţiunile geometrice ca reflectarea directă a realităţii, să aibă capacitatea de a folosi instrumentul geometric în probleme practice; totodată elevii ajung să înţeleagă şi să aprecieze că, din cunoaşterea pe cale directă a unor date sau relaţii, se deduc alte relaţii implicate de primele, care nu pot fi văzute imediat, dar pentru dezvăluirea cărora gîndirea creatoare are rolul esenţial.

Prin conţinutul său, programa menţionează faptul că învăţarea geometriei duce la dezvoltarea unei concepţii realist-ştiinţifice despre lume, prin înfăţişarea justă a procesului reflectării, a legăturii între realitatea concretă şi gîndirea abstractă, dezvoltă iniţiativa, gîndirea creatoare.

În învăţarea geometriei, procesul gîndirii este complex: se creează o legătură dialectică, variabilă, între aplicarea unor cunoştinţe însuşite anterior şi construirea unor soluţii noi în probleme noi. În aceste activităţi elevul învaţă să nu aplice stereotip un procedeu, ci să caute perfecţionări, soluţii noi.

În vederea descongestionării materiei, din programă au fost scoase unele teme, care figurează însă, în manuale, teme care pot fi folosite în funcţie de nivelul clasei în activitatea independentă, profesorul asigurîndu-se în prealabil că toţi elevii clasei şi-au însuşit cunoştinţele prevăzute de programa şcolară.

Studiul privind predarea matematicii în ciclul primar, în gimnaziu, şi în liceu (la clasele I—XII), elaborat cu participarea unui larg activ de cadre didactice, deschide perspective noi îmbunătăţirilor ce vor fi aduse în viitor programei şcolare de matematică.

Prof. ION MITRACHE
Inspector general în Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului

LIMBI STRĂINE

Mijloace practice, autentice de comunicare

Împreună cu specialiştii de la Institutul central de perfecţionare a personalului didactic şi de la Institutul de cercetări pedagogice şi psihologice, cu sprijinul unor colective largi de profesori care predau în învăţămîntul primar şi gimnazial, Direcţia învăţămîntului preşcolar, primar şi gimnazial a elaborat şi conţinutul noilor programe de limbi moderne pentru clasele II—VIII.

Rod al unei activităţi de mai bine de trei ani, al dezbaterilor şi propunerilor de îmbunătăţire ale cadrelor didactice din mai multe judeţe şi din municipiul Bucureşti, programele de limbi moderne pentru ciclul primar şi cel gimnazial statornicesc o concepţie nouă, modernă, o concepţie românească de predare a limbilor străine. Aşa cum s-a arătat cu prilejul diferitelor dezbateri, noua concepţie valorifică experienţa pozitivă a şcolii româneşti, preluînd, în acelaşi timp, în mod critic, noile orientări metodologice din didactica limbilor străine (metoda audio-lingvală, metoda audio-vizuală, teoria codului cognitiv etc.), adaptîndu-le la condiţiile concrete ale învăţămîntului din ţara noastră. S-a ţinut, de asemenea, seama de tendinţele actuale din predarea limbilor moderne şi anume: predarea în mod integrat a deprinderilor fundamentale de limbă, accentuarea acelor tipuri de activităţi care permit elevului să acţioneze în situaţii spontane, utilizarea facultăţilor intelectuale ale elevului, realizarea unei instruiri individualizate, diferenţiate. În acest fel, noile programe pentru limbi moderne reprezintă o îmbinare armonioasă între metodele clasice şi cele moderne, un serios pas înainte pe calea modernizării şi a adîncirii caracterului practic, aplicativ şi educativ al învăţămîntului limbilor străine în ţara noastră.

Ţinînd seama de particularităţile de vîrstă ale elevilor, de centrele lor de interese, noile programe de limbi moderne prezintă materialul de limbă în mod progresiv, lărgind orizontul de cunoştinţe al copiilor. În acest scop, se porneşte de la mediul ambiant al şcolarilor şi se ajunge, treptat, treptat, la cel naţional şi internaţional (dragostea faţă de patrie, partid şi popor, realităţi contemporane româneşti, orientare şcolară şi profesională, dragostea de muncă, figuri de oameni de ştiinţă, artă şi cultură din ţara noastră şi din ţările ale căror limbi se învaţă).

Abordarea interdisciplinară a cunoştinţelor predate la limbile moderne, asigurarea tranziţiei către învăţămîntul liceal, îmbunătăţirea şi lărgirea tematicii, determinarea cantitativă a vocabularului, a modelelor structurale şi a problemelor de gramatică ce urmează a fi conştientizate în ciclul gimnazial, toate acestea conferă noilor programe de limbi străine caracter sistematic, claritate, integrîndu-le mai mult în actualitate, în realităţile româneşti şi internaţionale.

Programele acordă o importanţă deosebită conversaţiilor uzuale, a căror arie a fost îmbogăţită şi repartizată, cu grijă, în toţi anii de studiu, formării deprinderilor de citire şi scriere, neglijate în ultimii ani ca urmare a exagerărilor unor concepţii vehiculate de anumite metode de învăţare a limbilor străine. Aşadar, ele au în vedere atît deprinderile de exprimare orală, cît şi cele de exprimare în scris. Au fost eliminate exagerările cu privire la folosirea excesivă, pe toată durata studiului, a aspectului oral al limbii (fără a se renunţa, însă, la principiul anterorităţii aspectului oral); de asemenea, s-a renunţat la înlăturarea totală a traducerilor. Se poate spune că asistăm la o reconsiderare a traducerii, care va fi folosită numai în anumite stadii de însuşire a limbii şi cu anumite scopuri didactice precizate de programe.

Avînd în vedere particularităţile de vîrstă ale copiilor din ciclul primar şi ale celor din ciclul gimnazial, cunoştinţele dobîndite la limba română, noua concepţie abordează, în mod diferenţiat, predarea problemelor de limbă, a celor de gramatică în primul rînd. Astfel, la clasele II—IV, au fost eliminate în întregime explicaţia şi terminologia gramaticală, învăţarea realizîndu-se pe bază de modele structurale exersate în situaţii reale şi variate de vorbire. La clasele V-VIII, se trece la conştientizarea fenomenelor de limbă, în concordanţă cu stadiul de cunoaştere a acestora la limba română. Fenomenele de limbă necunoscute la limba română, dar strict necesare exprimării în limba modernă, sînt introduse, în continuare, pe bază de modele lingvistice.

După cîte se ştie noua concepţie a şi fost aplicată, încă din acest an şcolar, în manualele de clasa a II-a, urmînd ca, în anul şcolar viitor, să se aplice la clasa a III-a.

Controalele efectuate în mai multe şcoli din ţară arată că există încă profesori de specialitate care nu cunosc principiile de bază ale noii concepţii de predare a limbilor moderne — cu toate că ea este prezentată şi în programele în vigoare — nu respectă programele şcolare, sau le aplică după bunul plac, desfăşoară lecţii tradiţionale, în care citirea şi traducerea reprezintă singurele activităţi — comode, este adevărat, dar ineficiente. Există încă profesori care, la clasele II—IV, fac lecţii de gramatică, dictează reguli sau le scriu pe tablă, conjugă zeci de verbe neregulate, ignorînd faptul că toate acestea sînt inaccesibile copiilor, şi, mai ales, că ele nu au nici un randament lingvistic.

Noile programe şi manuale de limbi moderne, elaborate într-o concepţie românească, oricît de bune ar fi ele, nu pot avea eficienţă, dacă cei chemaţi să le aplice nu le cunosc temeinic şi, mai ales, nu depun toate eforturile pentru realizarea, la fiecare lecţie, a caracterului practic aplicativ al predării limbilor de largă circulaţie internaţională.

Prof. LUCIAN RAŞCĂ
Inspector general în Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului

Lecţii de recapitulare la clasele I—IV

(Urmare din pag. a 5-a)

din mediul natural, diapozitive, planşe, ierbare, harta R.S. România şi un diafilm care să evidenţieze legătura dintre plante şi animale. Ca metode de lucru: conversaţia şi demonstraţia.

M-am gîndit ca lecţia să aibă două etape: recapitularea propriu-zisă şi verificarea cunoştinţelor recapitulate.

Pentru prima etapă voi prezenta elevilor diapozitive reprezentînd structura externă a organelor plantelor, funcţiile şi tipurile lor, insistînd asupra cunoaşterii originii plantelor cultivate şi a evidenţierii importanţei plantelor cultivate în obţinerea unor produse alimentare, precum şi a rolului lor în natură.

Atenţia elevilor va fi dirijată asupra unor plante din mediul natural, pentru a le grupa în funcţie de mediul lor de viaţă şi de caracteristici. Mi-am propus ca elevii să precizeze rolul pe care îl au în ocrotirea plantelor după ce am făcut cu ei o excursie.

Pe baza răspunsurilor elevilor voam realiza o schemă recapitulativă. Ca temă pentru acasă mi-am propus să solicit elevilor să studieze materia cu ajutorul schemei.

Etapa următoare, verificarea cunoştinţelor se va desfăşura cu ajutorul unor fişe de control date spre rezolvare elevilor. Le voi solicita elevilor să precizeze care sînt formele rădăcinilor, funcţiile tulpinii, factorii externi necesari încolţirii, funcţiile frunzei şi importanţa plantelor în natură şi pentru om.

Pentru fiecare fişă de control voi acorda 1—3 minute, iar notarea o voi face în funcţie de numărul răspunsurilor greşite.

Lecţia se va încheia cu cîteva ghicitori despre plante.

Inv. EUGENIA TATOŞ
Şcoala de aplicaţie de pe lîngă Liceul pedagogic din Focşani, judeţul Vrancea

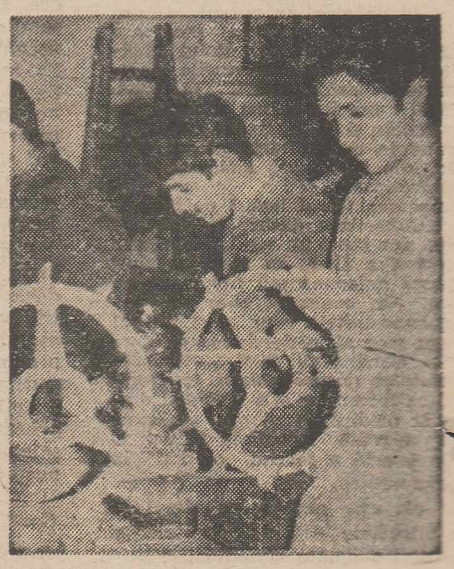

O importantă realizare a învăţămîntului românesc: organizarea activităţii tehnico-productive a elevilor în perioade compacte şi continue.

Societatea corală „Cîntarea României" din Tîrgoviște, în competiție

Societatea corală centenară „Cîntarea României" din Tîrgoviște, a Sindicatului din cultură și învățămînt, distinsă de curînd cu Ordinul „Meritul Cultural" clasa I, pentru îndelungata activitate și bogatul și variatul repertoriu, se pregătește, în prezent, pentru faza interjudețeană a prestigiosului festival. Societatea corală are în componența sa cadre didactice și alți oameni ai muncii din instituții de cultură, membri statorniciți, perseverenți și entuziaști ai formației, uniți prin glasul cîntecului sub conducerea competentă a talentatului dirijor Valeriu Dumitrescu. Cu o tradiție și măiestrie demne de cele mai frumoase elogii, corul are o activitate bogată, continuă care se desfășoară sub semnul înalt al exigenței muzicale, la un nivel tehnic interpretativ superior avînd un repertoriu cu piese corale din creația românească și universală. Impresionează acuratețea interpretării, prospețimea expresiei muzicale, excelenta omogenizare și pasiune cu care se transmite mesajul vibrant al pieselor prezentate. Repertoriul, ales pentru concursul dedicat Centenarului Independenței de stat a României, cu care formația corală s-a prezentat la faza județeană a concursului, a emoționat prin conținutul său evocator, patriotic și revoluționar. Societatea corală a cadrelor didactice, care muncesc cu dăruire și devotament pentru instruirea și educarea tinerei generații, a obținut locul I la această fază a concursului. Reamintim, cu acest prilej, celelalte rezultate de prestigiu înregistrate de curînd de Societatea corală „Cîntarea României": premiul I și titlul de „laureat" la Concursul coral interjudețean, televizat, „Cîntarea Patriei"; premiul I și Medalia de aur la cel de-al XI-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori.

Pentru faza interjudețeană a celui mai mare festival cultural național, aceste rezultate sînt de bun augur. Așteptăm noile succese ale Societății corale, succese care vor putea confirma, încă o dată, valoarea ei artistică.

Prof. VICTOR OPRESCU
președintele Comitetului sindicatului învățămînt din Tîrgoviște

Succesele creației – satisfacțiile muncii

Acțiunilor de anvergură desfășurate în întreaga țară, încadrate Festivalului național „Cîntarea României", li se alătură și cele organizate de către sindicatele din învățămînt din județul Teleorman. După participarea la concursurile care au avut loc în ultimul timp o serie de formații, cu activitate artistică bogată, recunoscute pentru rezultatele deosebite înregistrate pînă acum, s-au calificat pentru faza interjudețeană a festivalului.

Aș începe cu menționarea **Corului de cameră** al Sindicatului învățămînt din Alexandria, care reușește să impresioneze auditoriul prin calitatea vocilor și a interpretării, prin frumusețea repertoriului ales din lucrări muzicale românești sau universale.

Îndelungi și sincere aplauze a înregistrat și echipa **Teatrului de păpuși** — formată în întregime de educatoare ale orașului Alexandria — din partea a peste 1 000 de micuți spectatori, pentru piesa de succes „Spaima dovlecilor" (autorul textului, Chira Dragomir). De asemenea, echipa de teatru a Sindicatului din învățămînt, cu un impresionant palmares — trei medalii de aur, o medalie de argint, titlul de laureat și premiul I, obținute la bienalele „I. L. Caragiale" — constituie una dintre speranțele noastre pentru următoarele faze ale festivalului. Atît talentul artiștilor amatori, cadre didactice — dintre care amintim pe învățătorii Constanța Andreescu, Aurelia Manole, Biet Tudorel, pe maiștrii-instructori Ion Postelnicu și Nițu Florea, sau profesorii Florea Minciunoiu și Vasile Tîrniceanu — cît și repertoriul cu care se prezintă echipa de teatru, de pildă piesele „Viaicu Vodă", „Io, Mircea Voievod", „Ecaterina Teodoroiu", „Simfonia patetică", asigură, de fiecare dată, succesul acestor manifestări artistice care constituie un excelent mijloc direct de educație patriotică și estetică. La faza județeană a concursului din cadrul Festivalului „Cîntarea României", formația de teatru s-a prezentat cu piesa lui Dan Tărchilă „Trei scrisori de pe front" — reprezentație care a avut loc și cu ocazia sărbătoririi Centenarului Independenței de stat a României — obținînd calificarea pentru următoarea fază, interjudețeană.

Entuziasmul și, în același timp, seriozitatea cu care se participă și se contribuie efectiv la reușita acestui măreț festival național al muncii și creației, îi caracterizează și pe teleormăneni. Talentul, abnegația și aspirațiile spre împlinirile majore ale națiunii noastre socialiste sînt chezășia succeselor lor următoare.

Prof. EUGENIA STĂNESCU
președinta Comitetului sindicatului învățămînt din Alexandria

Creativitatea în domeniul mijloacelor de învățămînt

Sub egida Ministerului Educației și Învățămîntului și a Uniunii Sindicatelor din învățămînt știință și cultură și cu ajutorul Oficiului central pentru mijloace de învățămînt, Institutul de cercetări pedagogice și psihologice a inițiat un vast program de stimulare a creativității cadrelor didactice cu scopul realizării unor proiecte de mijloace de învățămînt și al transpunerii lor în practică. Programul de proiectări și cercetări pedagogice cu tema: „Creativitatea în domeniul mijloacelor de învățămînt", care a debutat în septembrie 1976, se concretizează prin sesiunile de comunicări științifice care se desfășoară în întreaga țară.

Joi, 12 mai, astfel de sesiuni au avut loc la Herculane, Caraș-Severin și Arad, iar duminică 15 mai, Baia Mare va găzdui o acțiune asemănătoare. Acestea se desfășoară cu sprijinul caselor corpului didactic din reședințele de județ.

ARAD

La Casa corpului didactic din Arad prima acțiune de acest fel constă în prezentarea a 12 comunicări ai căror autori sînt cadre didactice de toate specialitățile, în mod special profesori care predau disciplinele de învățămînt care solicită în mai mare măsură mijloacele de învățămînt integrate (fizică, biologie, chimie, matematică, geografie), din Arad, Sebiș, Ineu, Nădlac, Pecica, Chișineu-Criș. Cităm comunicările: „Trusa semimicro pentru experiențe de chimie" — prof. Ioan Motoarcă, Liceul industrial nr. 4 Arad; „Masă complexă pentru cabinetele de chimie" — prof. Tiberiu Kothai, Liceul industrial nr. 4 Arad; „Cuva cu generator de unde" — prof. Iosif Ivanca, Liceul „Ioan Slavici", Arad; „Diapozitive color — orașul natal Sebiș" — inv. Constantin Dușan, Liceul din Sebiș; „Autodotarea laboratorului cu aparate originale de fizică" — prof. Alexandru Nădăban, Liceul industrial nr. 2 Arad; „Aparat pentru descărcări în gaze" — prof. Ioan Roitan, Liceul din Chișineu-Criș; „Un concept original privind cabinetul fonic" — prof. Emilian Messer, Liceul din Chișineu-Criș.

CARAȘ-SEVERIN

Comunicările prezentate s-au referit la mijloacele de învățămînt destinate activității nemijlocite a elevului, la echipamentele tehnice și la valorificarea lor în procesul instructiv-educativ, precum și la mobilierul școlar.

De menționat dintre acestea: „Fișe de documentare și de lucru pentru cabinetul de matematică", „Mobilierul pentru cabinetul de matematică" — prof. Vasile Poulescu, inspector școlar la Inspectoratul școlar județean Caraș-Severin; „Mobilier pentru laboratorul de fizică al gimnaziului" — prof. Alexandru Craiovan, inspector școlar la Inspectoratul școlar județean Caraș-Severin; „Mobilier pentru laboratorul de fizică al liceului" — prof. Oța Ogrin de la Liceul real-umanist din Bocșa; „Dispozitiv pentru studiul mișcării circulare" — prof. Damian Petrutoni, de la Liceul real-umanist nr. 1 din Reșița; „Cabinetul de limbă și literatură cu integrarea bibliotecii școlare" — prof. Ioan Remelei, de la Liceul real-umanist din Bocșa, „Sală specializată pentru școala primară" — prof. Ioan Scheușean, de la Liceul pedagogic din Caransebeș și „Mobilier pentru laboratorul de fizică al liceului cu integrarea trusei" — prof. Nicolae Șerban și ing. Siegmar Lay de la Liceul industrial nr. 4 din Reșița.

Participanților le-au fost prezentate filmele didactice „Acțiunea apelor curgătoare", „Dezagregarea fizică a rocilor" și „Lacuri glaciare în Munții Retezat", realizate sub conducerea prof. Otto Minorovici de membrii cineclubului de la Liceul real-umanist nr. 2 din Reșița, un set de diapozitive pentru științe sociale alcătuit de prof. Nicu Poșircă de la Liceul real-umanist din Caransebeș, truse de experiență de electronică pentru licee, confecționate de prof. Traian Păun, de la Liceul industrial nr. 2 din Reșița și un model de vizualizare a formării unor legături chimice, întocmit de prof. Wendelin Szlavic de la Liceul industrial nr. 2 din Reșița.

BAIA MARE

Cele 19 comunicări, care vor fi susținute la sesiunea organizată în municipiul Baia Mare, cuprind o varietate mare de mijloace de învățămînt — aparatură didactică, manuale problematizate, texte pentru dictări, precum și mijloace de învățămînt dedicate educației artistice și educației fizice. Vor participa cadre didactice de la școlile din Baia Mare, Tîrgu Lăpuș, Vișeul de Sus, Sighetul Marmației, cadre didactice și studenți din învățămîntul superior din localitate. Menționăm următoarele comunicări: „Texte pentru dictări la clasele II—IV" — institutor Martin Avram, Școala generală nr. 9, Baia Mare; „Manual problematizat al dificultăților limbii engleze" — asistent Marian Bocu, Institutul de învățămînt superior Baia Mare; „Pupitrul didactic I.D.U.E.U.B." — prof. dr. Eugen Novac, Liceul „Gheorghe Șincai" Baia Mare; „Cadru modular pentru experiențe de mecanică, electricitate și optică" — prof. Leontin Domide, Liceul industrial nr. 2 Baia Mare; „Planșă mobilă pentru predarea adunării și scăderii în scris la clasa a II-a" — inv. Precup Roman, Liceul Tîrgu Lăpuș.

Comunicările bine apreciate de către comisie și participanți, aparatura prezentată, concret sau sub formă de proiect, demne de valorificat, precum și unele propuneri și sugestii făcute în timpul discuțiilor vor fi reținute în vederea asimilării în producție a unor noi mijloace de învățămînt.

Pregătirea productivă în ciclul gimnazial

Recent, Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, în colaborare cu Ministerul Educației și Învățămîntului au organizat, la București, o consfătuire cu tema „Problemele organizării practicii productive în ciclul gimnazial".

La consfătuire au participat prof. Maria Stănescu, adjunct al ministrului educației și învățămîntului, prof. Iuliu Furo, vicepreședinte al C.N.O.P., activiști ai Organizației pionierilor și Uniunii Tineretului Comunist, inspectori școlari, directori ai unităților de învățămînt, profesori de diferite specialități și maiștri-instructori, pionieri și elevi.

Au fost dezbătute eficiența sistemului actual de pregătire practică a elevilor din învățămîntul general; forme și metode de organizare a activităților tehnico-practice desfășurate cu pionierii și elevii în activitatea școlară și extrașcolară, în cadrul cercurilor tehnico-aplicative; aspecte privind orientarea școlară și profesională a elevilor; posibilitățile organizării practicii industriale și agricole a elevilor din clasele VII—VIII în perioade compacte și continue, în funcție de condițiile concrete existente în fiecare școală.

Consfătuirea a relevat faptul că pregătirea tehnico-practică a elevilor din ciclul gimnazial se realizează pe baza unui sistem concret, care ține seama de nivelul de cunoștințe și dezvoltarea fizică a acestora, a scos în evidență eforturile depuse de organele de învățămînt pentru asigurarea condițiilor necesare organizării și desfășurării pregătirii practice a elevilor și contribuția Organizației pionierilor și a Uniunii Tineretului Comunist la formarea atitudinii față de muncă, la cultivarea și dezvoltarea aptitudinilor individuale, a spiritului de creativitate în rîndul pionierilor și elevilor.

Ținînd seama de prevederile din Programul de măsuri adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din 2—3 noiembrie 1976, privind educarea prin muncă și pentru muncă a elevilor, participanții la consfătuire au formulat o serie de propuneri, a căror sinteză o redăm în continuare. Mai multe propuneri au vizat îmbunătățirea programelor școlare actuale de pregătire tehnico-practică a elevilor, în sensul introducerii unor teme distincte pentru acomodarea și efectuarea unor exerciții de inițiere în tehnologii și lucrări de atelier, cu precădere la clasele VII—VIII, care să permită însușirea bazelor științifice și tehnice ale muncii productive, asigurîndu-se pe această cale trecerea cu ușurință a elevilor la sistemul de instruire din treapta I a liceului.

S-a propus sporirea ponderii activităților tehnico-aplicative și de laborator la celelalte discipline de învățămînt în vederea formării, la elevii din clasele VII—VIII, a unui bagaj cît mai bogat de cunoștințe științifice și tehnice cu aplicații în activitatea practică, ținîndu-se seama de vîrsta elevilor, experiența lor practică și exigențele epocii contemporane.

Din intervențiile participanților a rezultat necesitatea introducerii unor cunoștințe elementare de desen tehnic la cl. VII—VIII, care să sprijine elevii în citirea și interpretarea unor schițe tehnice necesare executării diferitelor piese și repere în cadrul activităților de atelier. S-a propus creșterea ponderii cuprinderii fetelor din clasele VII—VIII la activitatea tehnico-practică în domeniile mecanic și electrotehnic.

Pentru organizarea și desfășurarea activității tehnico-practice a elevilor din clasele VII—VIII în perioade compacte și continue, se apreciază că aceasta trebuie adaptată condițiilor specifice fiecărei școli, ceea ce necesită experimentarea unor variante atît pentru școlile din mediul urban cît și din mediul rural. Aceste experimente pot valorifica rezultatele obținute în organizarea și desfășurarea practicii comasate a elevilor din licee.

Este necesară o extindere a centrelor de ateliere interșcolare, atît în mediul urban cît și rural, precum și coordonarea activității acestora de către o „centrală de producție școlară" zonală, care să asigure aprovizionarea, asistența și documentația tehnică, precum și desfacerea produselor finite. În scopul îmbunătățirii activității din cadrul cercurilor tehnico-aplicative se impune o mai judicioasă profilare a acestora, în raport cu cerințele dezvoltării economico-sociale a localităților și județelor cu necesarul de forță de muncă, evitîndu-se repetarea a ceea ce elevii fac în pregătirea tehnico-practică din cadrul școlii.

S-au făcut propuneri privind îmbunătățirea sistemului de perfecționare a maiștrilor-instructori, pentru cunoașterea psihologiei copilului și a pedagogiei generale, a noutăților tehnico-științice din domeniul respectiv; efectuarea unor stagii în producție, în unitățile economice de profil; îmbunătățirea sistemului de încadrare a acestora (recrutarea îndrumătorilor de practică din rîndul subinginerilor care au lucrat minimum trei ani în producție și pregătirea unor asemenea cadre didactice prin școli post-liceale urmate de absolvenții liceelor de specialitate care au stagiu în producție de minimum cinci ani). Se solicită cuprinderea în programele și planul de învățămînt al liceelor pedagogice și institutelor de învățămînt superior (care pregătesc cadre didactice) a unor teme practice necesare desfășurării activităților tehnico-aplicative ale elevilor în laboratoare și ateliere precum și efectuarea practicii pedagogice de către studenți și la casele pionierilor și de creație a tineretului.

Pentru crearea unui sistem de informare în specialitate, se fac necesare extinderea și diversificarea literaturii tehnice, realizarea unor mijloace de învățămînt și audio-vizuale (filme, diapozitive și pliante) necesare activității tehnico-aplicative a elevilor; înființarea unei secții de cercetare, documentare și experimentare privind creația tehnico-științifică pentru pionieri și elevi în cadrul „Muzeului tehnic prof. dr. Leonida Dimitrie".

În legătură cu asigurarea participării absolvenților ciclului gimnazial, în continuare, la activitățile de creație tehnico-științifică s-a propus extinderea caselor de creație și a cluburilor tehnice pentru tineret.

R. A. EGIPT

Școala — factor productiv

În Republica Arabă Egipt, în ultimii ani întreaga rețea școlară este subordonată necesității construirii unei societăți noi, bazate pe cooperare și democrație. Moștenind un învățămînt inexistent la anumite nivele cu un sistem școlar slab dezvoltat, în Egipt s-au înregistrat realizări de prestigiu în sensul sporirii considerabile a numărului celor ce beneficiază de avantajele educației. Toate eforturile în domeniul educației se îndreaptă spre o realizare a unui sistem educativ în vederea satisfacerii nevoilor actuale ale societății.

În Republica Arabă Egipt, în ultimii ani în învățămîntul primar sînt încadrați circa 3,5 milioane copii, iar în învățămîntul general circa 1,2 milioane de elevi.

În vechea universitate „Al. Azhar", — după numele Iarni Al. Azhar, fiica cea mai mare a profetului Mahomed — sînt pregătite cadre didactice, specialiști în diverse domenii.

Întregul sistem de învățămînt din Republica Arabă Egipt a devenit un factor productiv ce contribuie eficient la ridicarea unei societăți moderne.

R. P. POLONĂ

Comitetele de părinți

În condițiile unei țări socialiste, cooperarea între familie și școală se sprijină pe încredere, cordialitate și respect mutual. Scopurile, sarcinile, organizarea ansamblului activității Comitetelor de părinți în vederea colaborării cu instituțiile de formare sînt conținute în documente de stat care au fost elaborate după o largă consultare prealabilă a părinților și educatorilor, luînd în considerare exigențele unei școli moderne. Extragem, din statutul Comitetelor de părinți ale Republicii Populare Polone, cîteva prevederi : această organizație școlară internă are ca scop : să asigure organizarea învățămîntului, a muncii educative și a încadrării elevilor în școală ; să reprezinte opinia părinților în fața autorităților școlii ; să colaboreze cu directorii școlii, adjuncții săi și Consiliul pedagogic în vederea familiarizării părinților cu programul de educație, organizarea învățămîntului și sarcinile care decurg ; să răspîndească, în colaborare cu organizațiile științifice populare și sociale, cunoștințe despre educație în rîndurile părinților ; să îi incite pe aceștia la o participare activă în realizarea programului de învățămînt, de educație și de încadrare școlară și să procure un ajutor material școlii în acest domeniu.

R. S. VIETNAM

Elevilor, manuale gratuite

Primul an școlar (1976—1977) în învățămîntul general numără 20 000 de școli de tipuri diverse, cu aproape 12 milioane de elevi pe toate nivelele de învățămînt (inclusiv cei din clasele de alfabetizare) și circa 300 000 de cadre didactice. Pentru a înlesni accesul la carte al copiilor, statul socialist a luat măsuri de distribuire gratuită a manualelor în școli. Ca urmare, elevii au primit, fără bani, circa 48 de milioane de cărți școlare, 20 de milioane din acestea fiind distribuite în Vietnamul de Sud.

SOMALIA

A citi și a scrie în limba maternă

Pînă în 1972, Somalia nu dispunea de un sistem de scriere în limba națională. Atît în administrație cît și în învățămînt, se folosea scrierea în arabă, italiană și engleză, deși găsirea modalităților de transcriere a limbii materne a constituit, în această țară, o vie preocupare timp de 20 de ani. La nivelul învățămîntului, araba era folosită în școlile coranice care asigurau cea mai mare parte din instrucția primară. Pe treptele superioare acesteia, învățămîntul se desfășura în limbile vechilor puteri coloniale — Italia și Marea Britanie.

Codificarea limbii materne în sistemul alfabetului latin a permis lărgirea accesului la știința de carte și transformarea învățămîntului într-un instrument serios de educare și de pregătire a unor mase largi ale populației. Cum baza materială a școlii nu a putut ține pasul cu creșterea marcată a numărului celor cuprinși în școală și în diversele forme de alfabetizare, sînt folosite toate căile : „Noi învățăm să învățăm — spun doi educatori somalieni, Ibrahim Abyani și Gure Ali — și altfel decît în școli propriu-zise, de exemplu sub pomi, acasă, pe străzile liniștite... Educația nontradițională ne-a dezvăluit o mulțime de noi metode pedagogice care ne pot fi utile".

R. P. MONGOLĂ

Cadre specializate pentru economie și cultură

În cei peste 30 de ani de la înființare, Universitatea de stat a R.P. Mongole a pregătit peste 10 000 de specialiști — profesori, medici, zootehnești etc. În prezent, universitatea este frecventată de 3 000 de studenți (între care și tineri din U.R.S.S., România, Bulgaria, R. S. Vietnam și din alte țări socialiste), ajutați și îndrumați de nu mai puțin de 400 de cadre didactice.

Totodată, s-au luat măsuri pentru dezvoltarea și perfecționarea sistemului de pregătire a muncitorilor calificați pentru industrie, agricultură și alte ramuri ale economiei. În ultimii cinci ani, s-au alocat peste 55 de milioane tugrici pentru asigurarea bazei materiale a învățămîntului tehnico-profesional, ceea ce va facilita ca școlile din sistemul acestuia să dea țării, în anii celui de-al șaselea cincinal, circa 45 000 de absolvenți.

U. R. S. S.

Milioane de studenți

În economia națională a U.R.S.S. lucrează aproape 23 de milioane de specialiști, pregătiți în institute de învățămînt superior și școli tehnice specializate. Numai în ultimii cinci ani, au fost pregătiți 9 milioane de ingineri, medici, agronomi, profesori, tehnicieni, urmînd ca pînă în 1980 aceste școli să dea țării încă 9,6 milioane de cadre specializate (în prezent în anul I învață circa un milion de tineri și tinere).

Conform politicii statului sovietic de dezvoltare a școlii, de întărire a învățămîntului superior — pregătitor de cadre cu înaltă calificare — în ultimii cinci ani s-au deschis 63 de noi școli superioare, din care 12 universități.

R. P. ALBANIA

Învățămîntul profesional

Planul cincinal 1976—1980 prevede realizări însemnate în domeniile industrial-agricole, ceea ce a determinat măsuri corespunzătoare pentru dezvoltarea învățămîntului profesional secundar, paralel cu creșterea rețelei învățămîntului superior. Numărul elevilor care urmează școlile secundare profesionale a crescut de 100 de ori față de perioada dinaintea eliberării și reprezintă 75 la sută din elevii înscriși în învățămîntul secundar. Numărul școlilor secundare profesionale a crescut de 50 de ori față de aceeași perioadă, îmbogățindu-se cu noi specialități din domeniile minier, industriei mecanice, construcțiilor etc De asemenea, s-a dezvoltat substanțial învățămîntul secundar agricol, școlile din sistemul lui reprezentînd aproape jumătate din numărul școlilor profesionale secundare. Numai în acest an școlar, s-au deschis 72 de asemenea școli agricole, din care un număr însemnat funcționează în satele cele mai îndepărtate.

Toate acestea vor influența nu numai calitatea pregătirii muncitorilor agricoli, dar vor contribui și la stergerea cît mai grabnică a deosebirilor dintre sat și oraș. De notat că, în prezent, circa 55 la sută din elevii școlilor profesionale secundare sînt fii de țărani și [illegible] 65 la sută din școlile secundare funcționează în mediul rural.

Se prevede ca învățămîntul secundar profesional să capete o extindere și mai mare, în raport cu necesitățile economiei albaneze în plină dezvoltare.

DIN LUMEA CAPITALULUI

Cadrele didactice și „justiția" socială

Intre fenomenele care constituie un permanent izvor de nemulțumire și revoltă ale celor ce muncesc în lumea capitalului, se numără și încălcarea drepturilor și libertăților democratice. Cadrele didactice — învățătorii, profesorii, educatoarele de grădiniță — nu sînt scutite de dramele produse de modul în care se împarte justiția și se face dreptate în societatea bazată pe exploatarea omului de către om. Șomajul, acceptarea de slujbe sub nivelul pregătirii, salarii neconforme cu răspunderile pe care le implică meseria lor în societate, un nivel de viață afectat continuu de crizele proprii economiei capitaliste și, pe deasupra, îngrădirea dreptului de contestare, a libertății opiniei și cuvîntului — iată cîteva dintre fenomenele care tulbură profund și viața slujitorilor școlii din țările capitaliste. Spicuim, din presa de peste hotare, cîteva aspecte ale modului de trai pe care lumea capitalului îl impune învățătorilor și profesorilor.

● „Problema este infinit mai vastă — scria recent ziarul francez Le Monde — decît lasă să se înțeleagă statisticile privitoare la cererile de locuri de muncă nesatisfăcute. În cauză sînt cei care nu găsesc unde să muncească, care caută de mult timp să se angajeze. Sînt, de asemenea, cei obligați să accepte o muncă ce nu corespunde nici calificării, nici nivelului de salariu corespunzător studiilor pe care le-au urmat, sau diplomelor pe care le posedă. Așa cum au constatat sociologii și psihologii, sînt mulți profesori, economiști, licențiați în litere sau în drept care, coborînd din înaltul iluziilor, sînt bucuroși cînd li se oferă un post de mic funcționar".

● „Începînd cu data de 1 august 1975 — se adresează un tată, prin revista „Lehrer der Welt", ministrului educației din Hessen, R.F.G. — fiica mea, Doris, nu a mai fost autorizată să-și exercite meseria de profesoară. Și aceasta cu toate că a trecut «cu mențiune» examenul pentru certificatul de aptitudini pedagogice în învățămîntul secundar și că colegii săi și elevii îi elogiază calitățile pedagogice și profesionale. Rațiunea acestei interdicții profesionale ar consta în «activitatea sa în rîndul partidului comunist,» informație transmisă prin telefon. Consider această motivare drept o enormitate, alarmantă în raport cu prevederile Constituției din Hessen și ale Legii constituționale... niciodată nu s-a putut aduce vreo probă că ea ar fi violat constituția, sau ar fi comis acțiuni anticonstituționale de orice fel, în scris sau oral, sau în vreo altă formă. În acest context, aș vrea, d-le ministru, să vă semnalez că nu există multe familii care să fi făcut atîtea mari sacrificii, ca a noastră, pentru un regim de libertăți democratice. Pentru a mă fi opus cu tărie violării drepturilor omului de către fasciști, eu am suferit 10 ani de detenție (1935—1945). Acolo sănătatea mi-a fost profund zdruncinată. În acest timp, soția mea a fost obligată să ducă o viață de mizerie (...). Fiica mea a fost crescută în spiritul umanismului activ, în spiritul tradițiilor antifasciste, pentru pace și împotriva nedreptății. În orice formă s-ar manifesta ele. Și tocmai asemenea oameni sînt cei care nu ar trebui să mai predea la clasă ?".

● În lupta lor pentru drepturi, învățătorii din Franța fac adeseori apel și la opinia publică. Iată cîteva dintre revendicările pe care Sindicatul Național al Institutorilor din Franța, le aduce la cunoștința părinților, cu rugămintea de a le susține în vederea îmbunătățirii condițiilor de viață și de muncă, a statutului social al celor ce se ocupă de educația copiilor : „Cadrele didactice nu mai pot să accepte o situație care se înrăutățește — se spune într-un „manifest" adresat părinților — în perspectiva reformelor ce li se propun ; iată pentru ce ele alertează opinia publică. Condițiile în care învățătorii își exercită meseria sînt de așa natură încît ea nu-i mai atrage pe tineri, cu toate că ne ducem existența în condițiile unui șomaj dramatic. Situația socială a dascălilor s-a degradat, locul lor în societate s-a depreciat cu complicitatea forurilor guvernamentale, preocupate să privilegieze școala privată mai degrabă decît să satisfacă trebuințele legitime și importante ale școlii publice și ale slujitorilor ei. Salariile învățătorilor nu corespund nici responsabilității lor, nici misiunii lor".

Demonstrație la Düsseldorf — R. F. Germania. Printre participanți s-a numărat și profesoara Angelika Lehndorff-Felsko din Köln, concediată datorită vederilor sale progresiste

Un fenomen îngrijorător: Părăsirea școlii

Greutățile materiale, programele supraîncărcate și surmenajul fac ca un procent foarte ridicat de elevi din țările capitaliste să părăsească școala. De exemplu, 40 la sută din elevii S.U.A., 60 la sută în Belgia, 45 la sută în R.F.G., 30 la sută în Danemarca, 70 la sută în Franța, 50 la sută în Italia, 40 la sută în Țările de Jos și 60 la sută în Elveția părăsesc școala înainte de terminare

Redacția și administrația : Piața Scînteii nr. 1 București, telefon : 17 60 10

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"